

EVROPSKO PRVENSTVO V VESLANJU

Osem sekund za zmagovalci

Enaka bilanca Sovjetske zveze in Nemčije — Evropski prvaki samo iz Nemčije, Sovjetske zveze in Nizozemske — V finalu in na olimpiadi za Jugoslavijo samo osmerek

AMSTERDAM, 9. avg. — V četrtek se je pričelo na preurejeni regatni progi Bosbaan letošnje evropsko veslarsko prvenstvo, zadnja in obenem glavna preizkušnja sil pred olimpijskimi igrami v Tokiu. Prvenstva se udeležuje 90 posadk iz 23 držav, med njimi seveda tudi Jugoslavije. Iz predtekmovanj so se uvrstili neposredno v današnji finale le zmagovalci čolni, med njimi ni bilo niti enega od 4 jugoslovanskih. Vsi so

potem v petek ponovno preizkušali svojo sposobnost v repesajih. Uspeh ni bil poseben, saj se je le odlični osmerek uvrstil z zmago v finalno tekmo vanje in istočasno dosegel najboljši čas na prvenstvu.

Včeraj so bila na sporedu finalna tekmovanja za uvrstitve od sedmega mesta naprej. Podrobnosti o tem so razvidne iz rezultatov iz posamezne panoge tekmovanja.

NEZADRŽNI MOSKOVSKI MORNARJI

Četverec s krmarjem (15 posadk) — Po bliskovitem startu Italijanov (Falck Dongo) so kmalu prevzeli vodstvo svetovni in evropski prvaki RC Berlina. Četverec mornarskega kluba iz Moskve, veliki zmagovalec letošnje regate na Rotsee je bil v prvi polovici proge zadržan, potem pa je povečal število zaveslajev in se prerinil mimo Italijanov in Nemcev na prvo mesto. Svojo prednost so po 1500 m še povečali in popolnoma zanesljivo, v velikem slogu, zma-

gali in napovedali najbrž novo ero v tej panogi, po nekajletni premoči Nemcev. 1. Sovjetska zveza (Jevsejev, Satuhoj, Kuzmin, Kuznečenko, krmar Jusič) 6:14.41 rekord proge, 2. Nemčija 6:19.61, 3. Italija 6:19.92, 4. Poljska, 5. Norveška, 6. Danska, 7. Nizozemska, 8. Avstrija, 9. Finska, 10. Romunija, 11. Jugoslavija, 12. Velika Britanija.

Dvojka brez krmarja (11 posadk) — Tja do 1500 m in več je kazalo, da gre favorizirana nemška posadka Schwan-Hottenrott popolnoma neogroženi zmagi nasproti, saj so vodili za dolžino čolna pred Nizozemci in Amerikanci. Tedaj pa sta domačina povečala število zaveslajev na 49 v minuti in sta se v vsakem metru približevala vodilnima Nemcem. Ob bodrenju tisočev domačinov sta čoln pred seboj ujela in prehitela malo pred ciljem. 1. Nizozemska (Nee-nemans — Blaise) 6:42.55 rekord proge, 2. Nemčija 6:46.46, 3. Danska 6:49.15, 4. Sovjetska zveza, 6. Finska. Nadaljevanje na 11. strani

Predolimpijska preizkusnja

Prihodnjo nedeljo bo v Celju velik mednarodni atletski miting v počastitev 60. letnice prve atletske prireditve v Celju. Na tej elitni prireditvi bo sodelovalo 18 italijanskih državnih reprezentantov, 8 avstrijskih državnih reprezentantov, 43 najboljših jugoslovanskih atletov, poleg vseh teh pa še 80 celjskih atletov. Na sporedu bo 27 atletskih disciplin. Ta prireditev bo še posebej

pomembna zaradi tega, ker bodo nastopili vsi jugoslovanski olimpijski kandidati v atletiki, za nekatere pa bo to še ena izmed zadnjih priložnosti, da bi dosegli olimpijsko normo. Gledalci bodo lahko spremljali to prireditev na preurejenem atletskem stadionu Borisa Kidriča v Celju, kjer bodo v soboto otvorili tudi novo moderno tribuno. Prireditev bo v soboto in nedeljo ob 16. uri.

II. ZVEZNA NOGOMETNA LIGA

Famos : Olimpija 0:6 (0:1)
Kladivar : Sloboda 1:1 (0:0)
Čelik : Maribor 1:0 (0:0)

Lakatoš z edinim zadetkom zapečatil usodo Maribora v Zenici — Perc v Celju izenačil iz enajstmetrovke — Žabjek, Kokot in Kulenovič danes najboljši igralci Olimpije v Hrastnici

MEDNARODNE VESTI

Na mednarodnem teniškem turnirju sta se oba jugoslovanska igralca Jovanović in Pilić morala posloviti od nadaljnjega tekmovanja. Jovanović je v četrtfinalu izgubil od Bunkerta (Z.N.) 6:3, 4:6, 4:6, 4:6 Pilić pa v polfinalu od Kuhnke (Z.N.) 4:6, 4:6, 5:7.

Haag — Nizozemska plavalca Kleni Binolt je na prvenstvu Nizozemske dosegla nov evropski rekord na 100 m prsno v času 1:18.0. Rezultat je za 2 desetinki sekunde boljši od dosedanjega rekorda Barbare Goebel (Z.N.).

Moskva — Plavalna zveza SZ je v izbrano vaterpolo reprezentanco vključila povsem nove igralce. Od starih reprezentantov bo sta nastopala edino branilec Grišin in napadalec Semjonov. Moštvo SZ je odpotovalo v Berlin, kjer se bo pomerilo z reprezentanco NDR.

Tokio — Osem dni pred zaključkom rok prijave za sodelovanje na olimpijskih igrah se je skupno prijaviilo 23 držav. Zaključni rok prijave je 16. avgusta do 16. ure. Zadnje prijave so poslale: Avstralija, Kuba, Hongkong in Sev. Koreja.

Istanbul — Na balkanskem prvenstvu v tenisu je Bolgarija premagala Jugoslavijo z 2:1: Coparov : Pihler 8:6, 6:2, 6:3, Spear : Rangelov 6:0, 6:1, 2:6, 7:5, Coparov — Rangelov : Nikolić — Spear 6:1, 6:4, 6:0.

London — Na mednarodni jakajski regati so ugodno presenetili jugoslovanski predstavniki, ki so zmagali v štafeti 4x500 m v času 8:38.0 pred Nizozemsko 8:43.8, Anglijo itd. V tekmovanju enosadov na progi 500 m je zmagal Italijan Zilioli, v dvosadiah pa prav tako italijanska dvojica Zilioli-Baltrami.

Rudi Valenčič: Danes je moj najsrečnejši dan, ki ga ne bom nikoli pozabil

KONČANA JUBILEJNA KOLESARSKA DIRKA »PO JUGOSLAVIJI«

Izpolnila se je velika želja

Valenčič in Jugoslavija na najvišji stopnici — Ritter (Danska) in Sannen (Belgija) zmagovalca zadnjih dveh etap — Med prvo desetorico pet Jugoslovancev, dva Bolgara, Danec, Madžar in kolesar iz NDR — Na startu 114, na cilju le 61 tekmovalcev

ZAGREB, 9. avg. — V soboto se je zaključila jubilejna, 20. dirka »Po Jugoslaviji«, z velikim zmagoslavjem Jugoslovancev. Več kot 2100 km se prav Jugoslovani superiorno vozili po naših cestah in premagali nekaj nevarnih tekmecev, predvsem med moštvii, ekipo Bolgarije. Takšnega zmagoslavja na začetku

dirke nismo pričakovali in zaključna bilanca je za kolesarski šport nadvse uspešna: prvo mesto med posamezniki in moštvi in med prvo desetorico kar pet Jugoslovancev!

Včerašnja etapa na kronometer za posameznike od Ljubljane do Novega mesta. Ta etapa ni prinesla nobenih po-

sebnih sprememb. Nasprotno, ostalo je vse pri starem, čeprav se je od vseh najbolj izkazal mojster ravnice Danec Ritter. Naš Valenčič je tudi v solo vožnji na kronometer dokazal izredne odlike in pustil za seboj vrsto znanih imen, takšnih tekmovalcev, ki so v mednarodnem Nadaljevanje na 2. strani

Preveč si dovolijo

V času pred velikimi mednarodnimi tekmovanji, kot so olimpijske igre, svetovna ali evropska prvenstva, skoraj redno registriramo pojave športnega zvezdnitva, ki jih običajni športni gledalci ali prijatelji športa komentirajo nekako takole: preveč si dovolijo, mislijo, da si lahko vse privoščijo...

Tudi letos, ko so na sporedu velika tekmovanja, predvsem pa olimpijske igre v Tokiu, ne gre brez tega, skoraj rednega pojava. Skoblar, znani nogometaš, krilo, ki ga mednarodna reprezentanca ne more pogrešati, je pred ne-

kim nadri sodnika v Zagrebu. Kazen? Nel Menda je disciplinsko sodišče beograjske nogometne podzveze na kolektivnem dopustu in kazni ni bilo mogoče izreči. Pa tudi sicer mnogi mislijo, da prekršek ni bil tako hud, ker je bila to prijateljska tekma in ker je Skoblar pač eden najboljših igralcev reprezentance. Kako bi brez njega proti enajstoricam Sovjetske zveze, Madžarske, Avstrije...? Naj mu bo odpuščeno...

O atletu, ki mu večno odpuščajo (v tem ima najbrž jugoslovanski rekord) — gotovo ste uganili, da je to Dja-

ni Kovač, se komaj izplača misliti. Vprašanje je le, če ga ne bo prav na olimpijskih igrah ali na kakem drugem pomembnem nastopu spet »prijel«...

Kapetan košarkarske reprezentance Daneu je v Beogradu zašel v glasen spor s sodnikom in obsedel na klopi, ker ga je sodnik izključil. Daneu je klubu in sedaj je suspendiran. Iz Beograda pa se slišijo glasovi, da ga bodo »učili« s »kozjih molitvic«, ko bo konec olimpijskih iger.

Vedno gledamo skozi prste: disciplinska sodstva, klubski funkcionarji, vođe državnih reprezentanc, novinarji.

Pozabljamo na glas javnosti, ki tega ne odobrava in pravi: preveč si dovolijo!

VLADO ŽLAJPAH

KOLESARSKA DIRKA „PO JUGOSLAVIJI“ – KOLESARSKA DIRKA „PO JUGOSLAVIJI“

Izpolnila se je velika želja

Nadajevanje s 1. strani

kolesarskem svetu dobro poznana. Valencič je potrdil svojo veliko formo in če je kdo na tej dirki zaslužil tolikšno zmagovalstvo, potem je ta skromni mladenič iz Ilirske Bistrice.

● Rezultati dirke na kronometer: Ritter (D) 51:27 (z bonifikacijo), Valencič (Jug) 52:47 (z bonifikacijo), Eckstein (NDR) 53:30, Bilič (J) 53:21, Pamard (F) isti čas, Sannen (Belgija) 53:44, Pihl (ČSSR) 54:45, Rezzonico (Šv) 54:56, Kazmierzak (NDR) 55:01, Tummers (Niz) 55:12, ... 14. Škerlj 55:22, 24. Ukmar 56:08, 38. Boltežar 58:01, 40. Bajlo 58:16 itd.

Popoldne so tekmovalci startali na zadnji etapi v dolžini 71 km od Novoga mesta do Zagreba. V tej etapi ni bilo prav nič posebnega in vsi so privozili v veliki skupini v glavno mesto Hrvaške. Sele v sprintu je ušel Belgijec Sannen in pred Francozom Pamardom in Nemcem Weisslederjem privozil na cilj.

Takoj po končani dirki je sledil slovesen ceremonijal, s čimer je bila uradno zaključena jubilejna dirka. Častni krog je prevozil prvi zmagovalec dirke »Po Jugoslaviji« leta 1937, Avgust Prosenik.

Izjava zmagovalca Valenciča

Seveda bi bilo odveč popisovati zanimanje novinarjev in ostalega občinstva, ki so hoteli čim več slišati iz ust letošnjega zmagovalca Rudija Valenciča. Najprej je povedal nekaj besed njegov trener Zvone Zanoškar, ki je med drugim dejal:

— Rudija sem prvič srečal pred štirimi leti na cesti v Ilirski Bistrici. Poklical sem ga v »Rog«, in kazalo je, da ne bo kakšen poseben koledarski talent. Toda trdovratno je treniral in zato je bil tudi njegov vzpon tako hiter. Rudi trenira pridno, je škromen športnik in ima vse možnosti, da doseže še veliko več.

Sele za tem je prišel k sebi in do besede zmagovalec Valencič, ki je takole rekel:

— Letos sem hotel boljši plama na dirki »Tour d'Ave-dir«. Ta želja se mi ni izpolnila. Za tem sem hotel na dirko po Kanadi. Tudi ta želja se ni uresničila. Resnično povedano, nisem hotel sodelovati na dirki »Po Jugoslaviji«, ker sem bil preveč utrujen. Toda poglejte, danes sem končni zmagovalec. To je moj življenjski uspeh in nanj sem ponosen.

● Generalni plasmja — posamezniki: Valencič (J) 52:24:07, Škerlj (J) 52:28:51, Ilijev (B) 52:32:41, Nejčev (B) 52:39:09, Ukmar (J) 52:40:30, Bilič (J) 52:42:09, Baunse (D) 52:44:27, Aranyi (Madž) 52:47:37, Eckstein (NDR) 52:49:28, Boltežar (J) 52:49:48, Pihl (ČSSR) 54:34:34, Tummers (Niz) 54:37:08, Doek (Niz) 54:37:39, Sannen (Belg) 54:42:35, H. Botev (B) 54:42:37, Ritter (D) 54:46:26, Osinski (Polj) 54: 47:49, B. Botev (B) 54:50:34 itd.

● Moštva: Jugoslavija 146:06:09, Bolgarija 164:26:47, NDR 164:58:40, ČSSR 165:09:45, Nizozemska 165:20:40, Danska 165:24:46, Francija 165:45:23, Madžarska 165:49:30, Belgija 166:32:41, Poljska 167:07:43 itd.

Soglasno : predolgo in pretežko

Huda vročina in dolgi kilometri povsem izčrpali kolesarje — Zmešnjava na vrhu Vršiča — Jugoslavija ima odlične kolesarje — Pripombe tujcev zahtevajo temeljito analizo celotne prireditve — Pametne predloge je treba osvojiti

Kolesarska dirka »Po Jugoslaviji« je tradicionalna in ima tudi med tujci trdne temelje. Tuje kolesarske federacije se zanimajo za naše ceste, za naše gostoljubje, za organizacijsko sposobnost in še za drugo okolje, ki sodi v kolesarski šport.

Več mesecev so se organizatorji pripravljali na letošnjo dirko. Hotelo so nekaj velikega, zares veličastno kolesarsko manifestacijo, ki bi za dvajseti jubilej pokazala vse kar premore jugoslovanski kolesarski šport. No, o tem je bilo že marsikaj napisanega, komentatorji vseh naših časopisov so precej obširno poročali o pripravah, o vabilu in udeležbi tujcev, o ciljih posameznih etap, skratka o vsem in vse, kar zanima tudi povprečnega ljubitelja športa.

Prejšnji teden, ko se je dirka nagnila na drugo polovico, pa smo žal že zasledili prve pripombe in pritožbe na račun organizatorjev, ki so verjetno mislili predvsem na velike stvari, na majhne pa pozabili. Širile so se govornice, češ da letošnja dirka ni tako kvalitetna in da so najboljši amaterji iz različnih vzrokov odpovedali svojo udeležbo, čeprav vemo, da morda pri tem ni toliko krivda naših organizatorjev, temveč naključje, da so letos olimpijske igre, na katere se vse države pospešeno pripravljajo. Kljub tem pripombam je treba vendarle reči, da so bili posamezniki za to težko pot po Jugoslaviji skrbno pripravljani, — tu naj mimogrede najprej omenimo Jugoslovane in Bolgare — prezreti pa tudi ne gre mnoga znana imena Dancev, Belgijcev, Čehov in tekmovalcev iz NDR z bivšim svetovnim prvakom Ecksteinom na čelu. O udeležbi ne bi posebej razpravljali, je pa vrsta drugih manjših in večjih napak, ki so zmanjšale ugled te dirke in ki bi se jim lahko z malo večjo pozornostjo povsem izognili.

Med potjo, nekje pri Pulju, je bilo slišati tožbe na račun vodstva dirke. Prizadeti so tožili, češ, da jim je uradna sodniška žirija narvala časovne kazni zaradi polivanja in nepravilnega prejemanja vode. Kdor količkaj pozna koledarski šport, bo razumel da obstajajo določena pravila, po katerih se usmerja voznija na posamezni etapi. Določeno je tudi kdaj in kako lahko prejemajo izčrpani kolesarji hrano in vodo, kje jih lahko gledalci polivajo s prijetno prho, kako si pomagajo med seboj tekmovalci, z eno besedo, obstajajo tekmovalni zakoni, ki jih poznajo domači in tuji kolesarji. Kaznovani tekmovalci so bili omejeni nad kaznijo — kaznovali so jih s prihitkom časa — ker so kot sami trdijo, povsem pravilno prejemali od spremljevalcev vodo. Ta odločitev organizatorjev oziroma sodniške žirije po našem mnenju ni bila upravičena, saj kakor poznamo ta mednarodna pravila, je bilo vse pravilno in prav nič v nasprotju s propozicijami. Dejstvo

je, da je naša dirka amaterska in da bi morale biti propozicije postavljene tako kot velja po vsem svetu za amaterske kolesarje, ne pa celo bolj pikolovsko kot jih poznajo profesionalci! Ogorčenje je bilo veliko in na račun organizatorjev je legla nič kaj prijetna senca, o kateri so razpravljali precej na široko vodje posameznih držav.

ZAKAJ SPREMENBE V ETAPAH?

Najtežje etape so čakale kolesarje prav na cestah Po Hrvaški in Sloveniji. Od Karlovca do Pulja so kolesarji požirali na dolgih kilometrih prah in večkrat tudi slabo voljo spremljevalcev. Cesta, ki vodi od Karlovca pa do skrajne točke Istre, je zelo utrudljiva in lahko bi rekli tako zahtevna, kot redko kakšna celo med profesionalnimi dirkami. To so vedeli organizatorji in so zato naslednji dan pot od Pulja do Nove Gorice razdelili v dve etapi ni sicer:

Pulj—Koper (tu bi moral biti počitek!) in nato od Kopra do Nove Gorice. Spet etapa, ki terja od kolesarja maksimum vzdržljivosti, samozavesti, požrtvovalnosti, predvsem pa vztrajnosti. In kaj se je zgodilo? V Koprno so ljudje pričakovali z veliko nestrpnostjo kolesarje, ki so jih hoteli tudi toplo sprejeti in pozdraviti. Toda, nimalo smo bili presenečeni, ko so nam na postaji LM povedali, da cilja v Koprno ne bo, temveč da bodo morali tekmovalci ta dan brez počitka spet prevoziti nad 200 km od Pulja do Nove Gorice. Zakaj tako, če je bilo pred tem določeno in upravičeno sklenjeno, da bo imela ta dolga cesta dve etapi? Nekateri so vedeli povedati, da v Koprno ni bilo cilja zato, ker domačini niso prispevali potrebnega deleža (ne vemo ali finančnega, ali kakšnega drugega) in zato so organizatorji vrat na nos združili dve etapi v eno samo, ki je imela za tekmovalce težje posledice (popolna izčrpanost, spet slaba volja in upraviče-

Pravijo, kdor je zmagovalec Vršiča, ta je moralni zmagovalec dirke Po Jugoslaviji. In to je bil letos Eckstein iz NDR

ne pripombe). Da je bila mera polna, je bila ta dan huda vročina in vsa sreča, da so vzdolž ceste spremljali utrujene tekmovalce navdušeni gledalci, ki so jim s prijetno prho lajšali težko pot. Ob tem naj povemo samo ta dogodek: od cilja proti Koprno so mnogi kolesarji zmetali kolesa na kup in spontano poskakali v morje, da so se vsaj malo oddahnili od neznozne vročine...

NERED IN ZMESNJAVA NA VRŠIČU

Neposredno pred startom v Novi Gorici so imele vse države — udeležbenke s svojim tehničnim vodstvom »bojni posvete«. Pogovorili so se, kako bodo vozili na najtežji etapi proti Vršiču. Zanimalo jih je vse, kakšna je cesta, kako dolge in zavite so serpentine in kakšen bo sprejem na vrhu »zloglasnega« klanca. To velja še posebej za one, ki so se prvič znašli na naših cestah in ki jim je bila pot povsem neznan. Roner, član slovenske ekipe, ki je prejšnji dan odlično vozil in skupno z Valčičem privozil med prvimi na cilj v Novo Gorico, je imel svoj načrt. S trenerjem Rozmanom sta si s prstom po zemljevidu določila posamezne kraje, kjer bi laškoletni zmagovalec lahko pobegnil skupini in ob določeni prednosti tudi prvi privozil na vrh Vršiča. Enako so sklepali in ugotavljali tudi drugi vsi z eno samo željo, obdržati se v skupini in čimprej zavoziti na prvo serpentino. Zanimivo je bilo poslušati Svarice, dobre poznavalce gorske voznje, ki niso kazali nobenega znaka strahu, nasprotno, veselili so se hladnega gorskega zraka v prepričanju, da jim sreča ne bo obrnila hrbta. No, pa pustimo vse te načrte ni ugibanja tekmovalcev pred startom v Novi Gorici in se podajmo na samo prizorišče.

Iz skupine ni nihče pobegnil, čeprav je Roner dvakrat ali trikrat poskušal srečo, toda nihče od ostalih mu ni »dal dihati«. Strnjena skupina je zavozila na prve vzpetine velikega klanca in velika uganka je bila, kdo od favoritov bo našel toliko moči, da se bo odlepil in meter za metrom puščal za seboj zasledovalce. Prah je bilo tako kot vedno več kot preveč, nedisciplinirani spremljevalci so ga še večali in ubogi kolesarji so ga pridno požirali. Na nekem odseku je bil ta položaj še težji, kajti prav te dni popravljajo cesto od Tržiča proti Trenti, zato je bila vsa razdrapan.

Iz ovina zadnjih serpentin se je odprl pogled proti cilju. Zagledali smo veliko gledalcev, med njimi precej tujih turistov, ki niso hoteli zamuditi svojevrstnega užitka. Kdor je zmagovalec Vršiča, ta je tudi moralni zmagovalec dirke! Tako so modrovali vsi, ki so ta vdah ob hudi sončni pripeki hoteli pozdraviti gorskega junaka. Na

vrhu je bila prava zmešnjava in popolu nered. Ko so gledalci zagledali od daleč premikajočo se točko, so zapustili svoja mesta ob robu ceste in se vsuli na njo kot muhe. Cesta je bila povsem zatrpna z vozili, radovedneži in uradnim spremstvom dirke. Zmagovalec Eckstein je moral zadnje metre pred ciljem prav dobro paziti, da je v slalom vožnji prevozil ciljno črto. Za njim so prihajali tudi ostali, med njimi Jugoslovani Valencič, Škerlj, Boltežar in Ukmar, vsi premočeni, utrujeni in brez sapa. Mnoge kolesarje je zagrabil krč ni bilo je tudi nekaj takšnih, ki niso mogli stopiti s kolesa. V gneči nihče ni vedel kdo pije in kdo plača. Tekmovalci so iskali potrebne pomoči in če ni bilo nikogar, ki bi poskrbel za posameznika, so se nemočno zvalili na kup gramoza ali na trdno skalo. Ze več let opozarjamo organizatorje, da sprejem na Vršiču ne ustreza vsem humanim in športnim predpisom. Zakaj niso pripravili za vse zmagovalce Vršiča in ne samo za Ecksteina kulturne spejem, tako da bi vsakega posameznika dostojno sprejeli in mu omogočili primeren prostor, kjer naj bi se odpočil? Kje so bili tedaj tisti organizatorji, ki so dali prej kaznovali kolesarje, ker so prejemali vodo? Vse kar smo videli na Vršiču, na dela časti organizatorjem te dirke!

SOGLASNE IZJAVE

Na cilju v Ljubljani smo imeli priložnost govoriti s Poljaki, Svarci, Francozi, Belgijci in Danci. Vsi so bili zadovoljni, da je za njimi težka pot in se očitno veselili, da je dirka pravtprav že končana. Na vprašanje, kaj mislijo o naši letošnji prireditvi, so bili soglasni v izjavah: olt:« Sloznjvd, včvc cji senok.oot.e

SVICARJI: Vaši ljudje so čudoviti! Ceste imate lepe, domovina je tako pestra, kot jomalokje srečaš v svetu. Tudi organizacija je bilaše dokaj v redu, razen gotovih napak, ki jih bomo povedali ob koncu dirke. Hočemo pa poudariti: dirka je bila predolga in pretežka. Ta je le za profesionalce!

POLJAKI: Izredno smo zadovoljni z vsem, kar smo videli in doživeli. Samo pot je bila predolga in pretežka!

BELGIJCI: Dobro poznamo naše ceste in okolje lepe dirke »Po Jugoslaviji«. Vse je bilo v redu, samo pretežko za amaterje!

DANCI: Preveč smo utrujeni, da bi lahko gledali lepote vaše dežele. Ta dirka je za profesionalce.

VALENCIČI: Že dolgo nisem bil tako utrujen. Zdelo se me vročina, predvsem pa dolgi kilometri.

Kolesarski šport je težak. Če zahtevamo od kolesarjev veliko, potem jim moramo tudi veliko nuditi!

MARJAN LIPAR

Nesreč je bilo veliko. Naš fotoreporter je posnel padec enega izmed množic kolesarjev, ki so privozili po klanecu na stadion po Titovi cesti

INTERVJU TEDNA - INTERVJU TEDNA - INTE

Veliki turnirji so samo za izbrance

Letos bomo imeli v Ljubljani III. mednarodni tradicionalni teniški turnir v organizaciji Olimpije. Turnir bo od 7. do 11. septembra po mednarodnem prvenstvu, ki bo v Zagrebu. Pred tremi leti so marljivi teniški funkcionarji iz Ljubljane zasnovali drzno misel o organizaciji velikega mednarodnega turnirja. Lani je sodelovalo 10 držav in zato opravičeno trdimo o »domovinski pravici« te prireditve, za katero je že danes po mnogih državah veliko zanimanje. Ljubljana je postala atraktivno-turistično mesto, kjer bodo prizorišča nekaterih svetovnih šampionatov. Zato se ne smemo čuditi, če je tudi med tujimi teniški igralci zanimanje za ljubljanski turnir. Letos pričakujejo veliko lepšo in večjo konkurenco, čeprav tokrat še ne moremo postreči s konkretnimi podatki. Mislamo, da bodo morali organizatorji napeti vse sile in odločno posredovati na Teniški zvezi Jugoslavije, da se bosta končno predstavila ljubljanskemu občinstvu tudi reprezentanta Jovanović in Pilić. Oba sta doslej svojo odsotnost zvito opravičevala, čeprav smo vsi vedeli, da je zanj Ljubljana nezanimiva. Takšen turnir ima tudi veliko propagandno vrednost, ker se mladina navdušuje samo za ono kar vidi, ne pa za prazne besede.

— Do začetka turnirja bo treba še marsikaj ukrepati, največji problem pa bo urediti igrišče. Danes kot vidimo, je ob naših teniških igriščih vse polno navlake, predvsem pa gradbenega materiala zaradi gradnje športne hale ob umetnem drsališču. »Upamo, da bo takrat vse v najlepšem redu«, je ob tej priložnosti optimistično izjavil eden od organizatorjev tov. Janko Popović.

Da nekoliko približamo teniško igro našim bralcem, smo si za današnji intervju tedna izbrali enega najboljših slovenskih igralcev Borisa Breskvarja, člana Olimpije.

— Da vas predstavimo našim bralcem, spet stereotipno vprašanje: vaši osebni podatki?

— Boris Breskvar, študent II. letnika medicine, rojen 27. VIII. 1942 v Ljubljani.

Koliko časa že igrate tenis? — Deset let! Začel sem pri tedanjem klubu Ljubljana, danes pa igram za barve Olimpije.

Kako, da ste se odločili prav za teniško igro?

— Veste, moja mama je imela večkrat delo na igriščih, opazovala igralce in čeprav sama ni najbolj poznala te igre, mi je o njej veliko pripovedovala. Saj veste, mama beseda pa le nekaj velja...

Veliko je igralcev, ki poznajo to igro z belo žogo. Morda bi bilo zanimivo, če nam poveste, kako se je začela vaša pot navzgor, saj ste danes med najboljšimi v Sloveniji?

— Nekako pred 8 leti, ko sem že vsaj v grobem spoznal to težko in naporno igro, je bilo pionirsko prvenstvo Slovenije. Tedaj sem osvojil 5. mesto. Spominjam se solznih oči, kajti, že tedaj me je spremljala smola in namesto da bi osvojil veliko zmago, sem se moral zadovoljiti s slabšo uvrstitvijo. Pred 5 leti sem osvojil 2. mesto na slovenskem mladinskem prvenstvu. Isto leto je bila tudi državno prvenstvo in ob sodelovanju vseh najboljših igralcev kot Slavička, Špear, Jeliča, Djukića in drugih sem osvojil 5. mesto. V tem letu sem dosegel še en uspeh in sicer takoj po državnem pr-

venstvu, ko sem v Novem Sadu »namazal« vse po vrsti, razen Špearja.

Kdo je vaš vzornik? Tukaj

O tenisu imamo po navadi precej medle pojme. Slišimo o velikih uspehih in rezultatih slovitih teniških igralcev, med katere se uvrščata v zadnjem času tudi Pilić in Jovanović. Če pa hočemo slišati kaj več o nižje-razredni kvalitetni igri, potem se nam ugotovitve zaustavijo ob nejasnostih, ob nepoznavanju razmer in seveda ob pogojih, o katerih tako redkokdaj govorimo.

Mislimo na vzornika v Sloveniji, Jugoslaviji in v svetu?

— Škulj, Pilić, Osuna! Kaj mislite o slovenskem tenisu?

Boris Breskvar: Na velikih turnirjih samo izbranci

— Letos moramo Sloveni doseči lep uspeh. Grmovšek je postavljen med prvo osmoro, upam pa, da bova tudi z Vodebom »privozila« med šestnajstorico. Seveda pa lahko preseneči še kakšen Ljubljčan. Pri ženskah bi zaslužila polfinalno igro Škuljeva, ne smem pa prezreti Gunčarjeve.

Kakšni so danes problemi teniških igralcev v naših klubih?

— Žog in strun je dovolj, loparjev pa ne! To je jugoslovanski problem. Kar povejte, igramo s počenimi loparji!

— pri igri človeku ne ustrezajo in če imaš nenehno takega partnerja za svojega nasprotnika na mednarodnih turnirjih, potem ni nič čudnega, če uspehi niso po pričakovanju. Spomnite se, kolikokrat je Jovanović premagal Emersona, ki je prvi na svetovni jakostni lestvici. In obratno pogledimo Jovanovića ali Pilića ki kljub velikim izkušnjam, mnogo slabših tekmecev večkrat ne znata ugnati v kozji rog.

Če bi bili trener oz. propagator tenisa, kaj bi svetlovali vsakomur, ki hoče prijeti za lopar?

novna teža igre je danes na mreži, včasih je bila na linjah. Ista stvar je pri namiznem tenisu. Zdaj se tudi igralec hitreje giblje in vse to zahteva ogromnih naporov.

Ko smo že pri tehnični plati tenisa, bi bilo morda pametno slišati tudi kaj o taktiki igranja?

— Pri nas igra vsak po svoje in o taktiki sploh nihče ne razpravlja!

Omenili ste že teniško šolo. Kako je s to stvarjo pri nas?

— Prav mednarodni teniški turnir v Ljubljani je najlepša propaganda za teniško igro med mladino. Lani smo imeli v šoli 10, letos pa že 50 mladincev. Pomislite, kaj bi pomenilo pri nas, če bi imeli vsako leto kvaliteten mednarodni turnir?!

Kaj mislite o dopolnilnih športih?

— Teh je več! Predvsem atletika (sprint, skoki, teki, srednje proge), košarka, dviganje lažjih uteži za hitro moč itd.

Po vašem torej tudi za teniškega igralca ni mrtve sezone?

— Ne, poglejte po svetu pa boste videli, kako so prav beli mušketirji svetovni potniki. Igrajo na mnogih turnirjih na vseh kontinentih sveta, potujejo iz kraja v kraj in so kot ena sama velika družina. Zaustavimo se kar pri Jovanoviću in Piliću. Ali mislite, da sta ta dva nabrala znanje, izkušnje in spoznavala tuje igralce samo s kosa časopisnega papirja? Spomnite se, koliko let že potujeta iz kraja v kraj, tako da sta verjetno že naveličana potovanja. Veliki turnirji so pač samo za izbrance. Kdor ima to srečo, da se zanj potegujejo »strici« bo gotovo uspel, samo če ima nadarjenost za tenis. Sicer pa se dokoplješ do določene stopnje znanja in nič več!

Ob koncu bi morda lahko sestavili lestvico najboljših slovenskih igralcev?

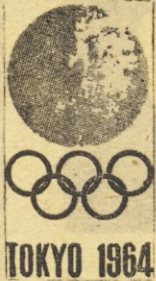
— Ta se spreminja in se bo spreminjala do konca sezone. Trenutno pa bi bila podoba te lestvice morda takšna: 1—2 Grmovšek (Br), Breskvar (O), 3. Vodeb (B), dr. Zerovec (O), Škulj — Čebular (oba O), Ferenčak (B), Švedšek (B), Doleček (O), Boškovič (O)

Razgovor pripravil: MARJAN LIPAR

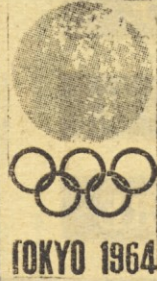

Ali bo tudi letos za Pilića in Jovanovića Ljubljana nezanimiva?

KAJ SE OBETA
NAŠIM WATER-
POLISTOM
V TOKIU?

PRED OLIMPIJSKIMI IGRAMI
V TOKIU OD 11. X. DO 25. X.

MEDALJA ZA WATERPOLISTE

Manjka samo še enajsti igralec – Z diskvalifikacijo sovjetskih waterpolistov naši za eno mesto više – Cepljenje sredi sezone najresnejši problem

JE BLIŽE

Med jugoslovanskimi olimpijci, so waterpolisti prav gotovo tisti, za katero smo že od vsega začetka upali, da nam bodo iz Tokia prinesli eno od medalj. Jugoslovanski waterpolisti so doslej osvojili dve srebrni medalji na olimpijskih igrah v Helsinkih (1956), medtem ko so se iz Rima vračali brez trofeje, s četrtem mestom.

Od olimpijskih iger v Helsinkih pa do danes se v svetovnem vrhu waterpola razvrščajo le štiri ekipe. Madžarska, Italija, Sovjetska zveza in Jugoslavija. Te štiri ekipe se z menjajočo srečo vselej potegujejo za najvišje naslove pa naj bo to na olimpijskih igrah, evropskih prvenstvih ali »Trofeja d'Italia«. Helsinki so dale takšno razvrstitev: Madžarska, Jugoslavija, Italija in Sovjetska zveza brez medalje. Melbourne je spremenil vrstni red samo na repu: Madžarska, Jugoslavija,

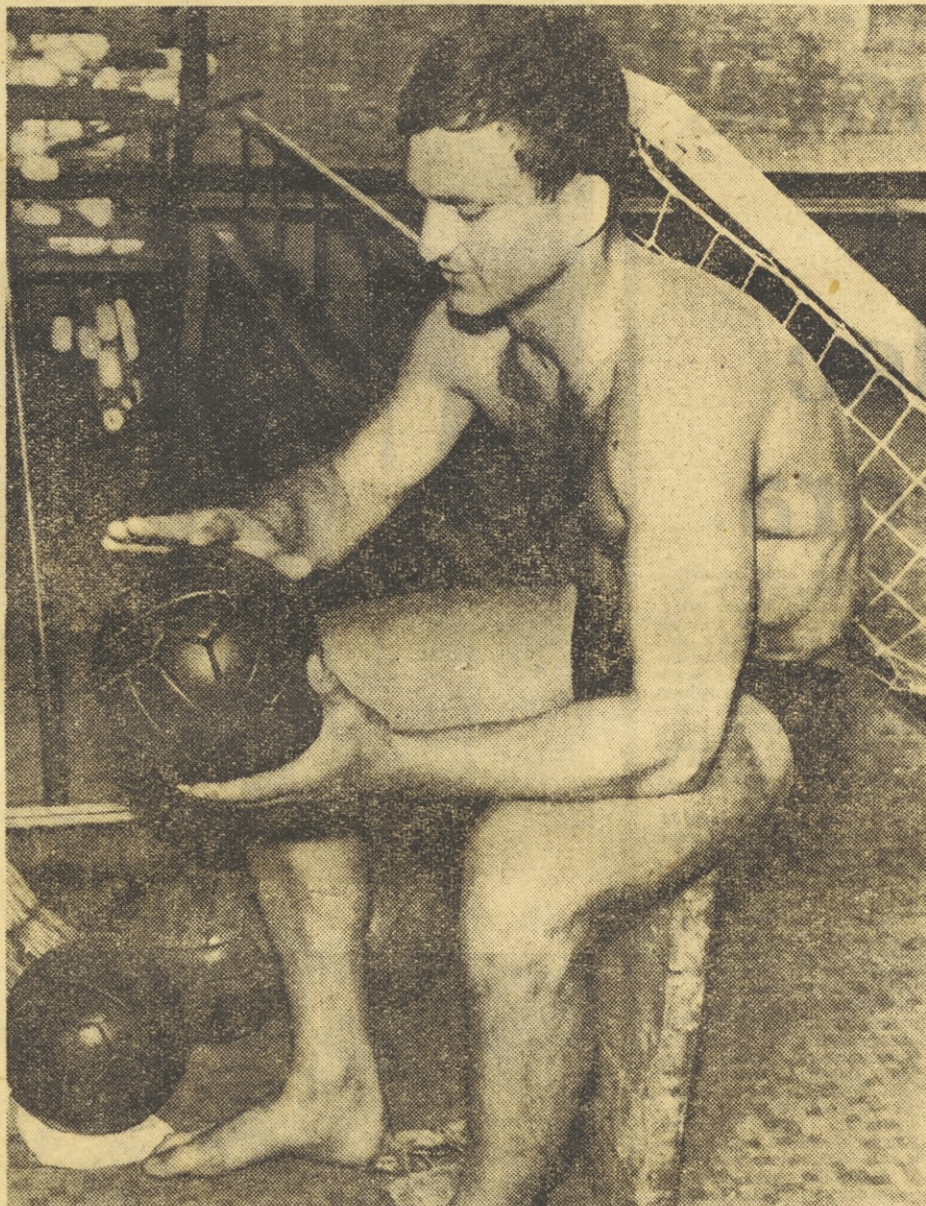
Sovjetska zveza, Italija. Rim pa je te štiri waterpolske velisile močneje premešal: Italija, Sovjetska zveza, Madžarska, Jugoslavija.

Mesec, dva pred olimpijskimi igrami, ko olimpijska napetost stopnjuje iz dneva v dan, je za naše waterpoliste prišla senzacionalna vest. V Sovjetski zvezi so za eno leto suspendirali celotno waterpolo državno reprezentanco, prav tisto, ki se je pred nekaj tedni mučila v Jugoslaviji in kjer nismo prav najsrečnejše končali srečanje. Trije dvoboji so se končali pravzaprav remi (1,5:1,5) in če pri tem upoštevamo domač teren in gledalce, ta izid za naše igralce ni bil najbolj ugoden. Vest o diskvalifikaciji celotne sovjetske reprezentance pa je čez noč odstranila našim igralcem enega najnevarnejših nasprotnikov v borbi za medalje. Ruski strokovnjaki sicer trde, da se bodo waterpolisti kljub temu udele-

žili olimpijskih iger, pač z mlajšim moštvom, ki je po mnenju nekaterih še bolj perspektivno, toda resno dvomimo, da bi igralci, brez večje mednarodne izkušnje lahko tako odločilno posegli v borbo za višja mesta kot

redkimi jugoslovanskimi športniki, ki se načrtno pripravljajo za Tokio vse od neprijetnega poraza v Rimu. Morda je prav ta poraz bil potreben, da je komisija za waterpolo pripravila štirile-

vedno tik za omenjenimi vrhovi waterpola. Trener Boško Vuksanović je nekoliko v skrbeh, ker bodo vsi reprezentanti cepljeni za Tokio prav v razdobju pred tekami z Romuni. Zdravstvene reakcije, ki jih zelo često

Mušketirović je prav gotovo eden najboljših vratarjev na svetu

njihovi diskvalificirani kolegi. Po najbolj preprosti računici, če so bili vse doslej štirje kandidati za tri olimpijske medalje, potem bi lahko sedaj logično zaključili, da imajo naši waterpolisti vsaj bronasto medaljo takorekoč že v žepu. Če ne bi bilo kakšnih nepredvidenih presenečenj (tu so lahko še Romuni, Nemci, Ninozemci, ali Američani), potem so naši waterpolisti najbližje medalji od vseh dosedanjih olimpijskih iger. Priprave za Tokio tečejo pravzaprav že štiri leta. Za jugoslovanske waterpoliste lahko rečemo, da so med

ten načrt priprav, ki ga skrbno izpolnjuje. Potniki za Tokio so v glavnem že določeni. To so Mušketrović, Stipanić, Trumbić, Rosić, Bonačić, Šimenc, Stanišić, Janković Sandić in Nardeli. Teh deset potnikov je že povsem zanesljivih, enajstega pa bodo izbrali med Nonkovićem, Grugićem ali morda še katerim kandidatom. Pred začetkom drugega dela prvenstva bo naša olimpijska ekipa odigrala še tri tekme z Romunijo. Čeprav Romuni ne sodijo v četvorico najmočnejših, so na vseh velikih mednarodnih tekmovanjih

povzročila takšno cepljenje lahko bistveno vpliva na formo naših igralcev. Prav lahko se zato zgodi, da zaradi tega doživimo z Romuni kakšno nepredvideno in neprijetno presenečenje, ki lahko tudi neugodno deluje na razporeditvi celotne ekipe pred odhodom v Tokio. Upamo sicer, da se takšne nesreče ne bodo dogajale, da bodo naši waterpolisti odhajali v Tokio telesno in moralno dobro pripravljani in da se bodo vračali iz Tokia mnogo bolj zadovoljni kot so se pred štirimi leti iz Rima.

M. P.

O sporedu tekmovanj nekaterih panog smo že poročali, dolžni pa smo jih še celo vrsto. V nekaj številkah našega lista bomo postregli tudi s temi podatki.

KOSARKA — tekmovanja v skupinah bodo potekala od 11. do 14.10. in od 16. do 18.10., vsak dan po 8 tekem, razdeljenih v dve prireditvi (ob 9.00 in ob 16.00), finalne tekme bodo potekale tako: 20. 10. 14.00 dve tekmi finala od 13. do 16. mesta, 18.30 dve tekmi polfinala od 5. do 8. mesta, 21. 10. 14.00 dve tekmi finala od 9. do 12. mesta, 19.30 dve tekmi polfinala 1. do 4. mesta, 22. 10. 14.00 tekmi za 15. in 16. mesto ter za 11. in 12. mesto, 18.30 tekmi za 7. in 8. mesto ter 3. in 4. mesto, 23. 10. 14.00 tekmi za 13. in 14. mesto ter 9. in 10. mesto, 18.30 tekmi za 5. in 6. mesto ter 1. in 2. mesto. Vse tekme bodo v posloju »National Gymnasium Annex«.

NOGOMET — 11. in 12. 10. so na sporedu tekme 1. kola predtekmovanja, 13. in 14. 10. 2. kola predtekmovanja, 15. in 16. 10. 3. kola predtekmovanja, 20. 10. polfinalni tekmi in 18. 10. četrtfinalne tekme, 23. 10. finalni tekmi za 1. in 2. ter 3. in 4. mesto. Vse tekme razen finalnih bodo ob 14.00, finalni pa ob 12.30. in 14.30. Tekme bodo na glavnem olimpijskem stadionu, nadalje stadionu Kamazawa ter igriščih Mitsuzawa, Omiya in »Prince Chichibu«.

ODBOJKA — tekmovanje bo potekalo vse dni od 11. do 23. 10. z izjemo 12., in 20. 10. Moške in ženske tekme bodo ves čas izmenoma igrali v športnem parku Komazo.

IZ TOKIJSKEGA SPOREDA

wa in dvorani Vokohama. Tekme bodo večinoma tekmovalnih dni od 11.00 pa do 22.00.

WATERPOLO — 11. do 13. 10. bodo predtekmovanja v skupinah, ob 9.30 in ob 16.30 po štiri tekme, polfinalne tekme v skupinah bodo 14. in 15. 10. ob 13.00, finalne pa 17. in 18. 10. ob 13.00. Vse tekme bodo v pokritem bazenu Metropolitan.

HOKEJ NA TRAVI — predtekmovanje v dveh skupinah bo potekalo od 11. do 19. 10., dnevno 4 do 8 tekem, 21. 10. dve polfinalni tekmi za 1. do 4. mesto, polfinalna tekma za 5. in 6. mesto, 22. 10. finalna tekma za 5. in 6. mesto, 23. 10. finalni tekmi za 1. in 2. ter 3. in 4. mesto. Vse tekme bodo popoldne na treh igriščih športnega parka Kamazawa.

JADRANJE — posamezne regate bodo na naslednje dni: 12. 10., 13. 10., 14. 10., 15. 10., 19. 10., 20. 10., 21. 10. Vseh 7 regat bo v zalivu Sagami.

MODERNI PETERO.

BOJ — 11. 10. jahanje v športnem parku Asaka, 12. 10. sabljanje v palači Waseda, 13. 10. streljanje na strelišču Asaka, 14. 10. plavanje v »National Gymnasium«, 15. 10. kros na prostoru za golf Kinuta.

Znani ameriški strokovnjak za dviganje uteži Bob Hoffmann je tokijske izide napovedal takole: **bantam**: 1. Vahonia (SZ), 2. Fukuda (Jap), 3. Ichinoseki (Jap), peresa 1. Miyake (Jap), 2. Berger (ZDA), 3. Földi (Madž), lahka 1. Zielinski (Polj), 2. Baszanowski (Polj), 3. Kaplunov (SZ), srednja 1. Kurinov (SZ), 2. Huska (Madž), 3. Kono (ZDA), srednjetežka 1. Veres (Madž), 2. Plukfelder (SZ), 3. Toth (Madž), lahkatetežka 1. Martin (VB), 2. Palinski (Polj), 3. March (ZDA), teška 1. Vlasov (SZ), 2. Zabotinski (SZ), 3. Schemansky (ZDA).

OLIMPIJSKI BILTEN

Po besedah predsednika olimpijskega komiteja Dume so glavni romunski atleti za Tokio skakalca v višino Balas, kakajski oziroma kamunisti, telovadki Leustean in Iovan, sabljačica Szabo, boksarji Monea, Ciuca in Negrea, rokoborci Pirvulescu, Bularea, Martinescu in Cerna, strelci Sirbu, Olareczu, Tripsa in Dumitrescu, odbojkarji in nogometaši.

V brazilskem olimpijskem komiteju so potrdili vest, da svetovni rekorder v plavanju na 100 m prosto, Manuel Dos Santos, ne bo potoval v Tokio, ker je v slabi formi.

Novozelandska olimpijska ekipa bo štela 68 tekmovalcev in tekmovalk, med njimi tudi tri nosilce rimskih zlatih medalj atleta Snella in Halberga in jadralca Manderja.

Luksemburg bo v Tokiu predstavljalo 8 športnikov in 3 funkcionarji. Za sedaj veljajo kot zanesljivi potniki Rossinjeva (sabljanje), Schütz in Schleck (kolesarstvo), Kremer (streljanje), Sowa (hoja) in Stoffel (gimnastika).

Tokio je trenutno v veliki zadregi zaradi pomanjkanja vode. Zelo so omejili potrošnjo, saj imajo v rezervoarjih vode le za tri do štiri dni normalne potrošnje. Stanje bi se izboljšalo le z velikim deževjem ali pa tajfunom, čeprav si ga sicer ne želijo.

Doslej si je 8 finskih atletov že zagotovilo tokijske vozovnice in sicer skakalca ob palici Nikalo in Anko, melaca kopja Kinunnen in Nevala, skakalec v višino Hellen, maratonec Oksanen, tekač na 400 m ovire Tuominen ter skakalec v daljino Eskola, ki pa je ponovno poškodovan in najbrž ne bo mogel potovati.

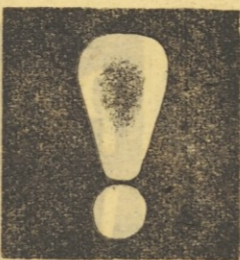
Svedi menijo, da bi maksimum njihove olimpijske atletske ekipe lahko bilo 11 ljudi, od katerih so si mesto praktično že zagotovili Forssander na 110 m ovire, Larsson na 5000 metrov, Persson na 3000 m zapreke, Pettersson v skoku v višino in Hedmark v metu kopja.

Potem ko so se strelska izbirna tekmovanja med tekmovalci obeh Nemčij končala s 6:4, je trenutno stanje sil v skupini nemški olimpijski ekipi 86:58 za DR Nemčijo.

Kompas
PRIREJA AVTOBUSNE IZLETJE
PO JUGOSLAVIJI
IN INOZEMSTVU

ANEKDOTE
ZANIMIVOSTI
KARIKATURE

STOP PREBERI

„DRUGA POT“ V FRANKFURTU

REZERVIRANO
ZA BRALCE

KAJ DELAJO PODVODNI RIBICI?

V vašem listu redko pišete o delovanju in tekmovanju podvodnih ribičev. Vseeno se obračam na vas in pričakujem zadovoljiv odgovor na moje vprašanje. V Novem mestu veliko govorijo o uspehu jugoslovanske ekipe podvodnih ribičev na nedavnem tekmovanju za evropsko-afriško prvenstvo. Prosim vas, da mi odgovorite, kako so se uvrstili jugoslovanski zastopniki na tem tekmovanju. Zanima me tudi, kdo izmed naših podvodnih ribičev sodi na vrh, med najboljšie?

J. M., Novo mesto

Tekmovanje za evropsko-afriško prvenstvo je bilo organizirano v juliju na Tremih pri Siciliji. Nastopilo je 9 najmočnejših evropskih in afriških ekip. Jugoslovani so med moštvi osvojili 4. mesto, med posamezniki pa je bil najboljši Jože Turk, ki je osvojil odlično 5. mesto. Med posamezniki velja trenutno za najboljšega Jože Turk, ki je član TVD Partizan Kočevje. Pred tekmovanjem za evropsko-afriško prvenstvo je med 12 najboljšimi jugoslovanskimi podvodnimi ribiči osvojil prvo mesto in tako res velja za najboljšega.

JE OLIMPIJA BOLJŠA?

S prijateljem sva stavila, da je moštvo košarkarjev Olimpije bilo večkrat državni prvak, kakor letošnji državni prvak Beograd. Jaz trdim, da je bila Olimpija štirikrat prvak, prijatelj pa pravi, da to ni res, češ da je bila Olimpija že petkrat državni prvak. Prosim, da vi ugotovite najin spor in navedete, močje po letnicah, kdaj je bil kdo prvak.

J. P., Ljubljana Zaloška cesta

Rekorder, ki hna se vedno v rokah največ osovjenih državnih prvenstev, je še vedno Crvena zvezda iz Beograda. To moštvo je desetkrat osvojilo naslov državnega prvaka. Od leta 1946 pa do 1955 temu moštvo nihče ni mogel vzeti naslova. Olimpija je bila prvak štirikrat in to v letih 1957, 1959, 1961 in 1962. Enak uspeh ima tudi letošnji prvak Beograd, ki je ta naslov osvojil v letih 1958, 1960, 1963 in 1964. Torej za vas pomeni to 1:0 — stava je vsša.

Brez komentarija

Jovanović tri leta branilec Maribora

NOGOMETAŠ
TEDNA

Ni, naključje, da smo izbrali prav VEROLJUBA JOVANOVIĆA, da nam pred prvenstvom odgovori na naša vprašanja. Ta skromni igralec že tri leta z velikim uspehom oblači vijoličasto majico mariborskega drugoligaša. Posebno minulo nedeljo nas je zopet navdušil, ko je popolnoma osemgoličarju sprav križca Jugoslovanske školarije iz Beograda. Jovanović je star 28 let in je v Maribor prišel iz zagrebške Trešnjevke. Tam je sicer nastopal kot levo krilo, vendar je moral v novi sredini podrediti svoje ambicije trenutnim potrebam kluba. Danes je že 3 leta nezamenljiv desni branilec.

• Ali obstaja razlika med načinom vadbe trenerjev Simunića in Kašanina?

Po končanem pripravah v čim lahko poven, da trener Kašanin poverja več pozornosti vadbi z kogo. Obramba kot napad imajo se posebne dodatne treninge. Čeprav sem predhodno, da bodo trenirni manj naporni kot za časa Simunićevih vladavine, sem le-ta v pravinskih fazi kondiciji kot minule sezone.

• Vsi trije slovenski ligasi so se okrepili. Kaj menite o novincih?

Vesela in Arslanagić sta vsakakor renomirana igralca, medtem ko Šušteršič se nisem videl igrati. Vendar menim, da je najpomembnejše ravnanje vodstva Maribora, ki je s tem, da je sangažiral samo Sovrovca in Vranovića, ohranilo vigranost našega moštva, kar bo poleg borbenosti naš glavni adut. Ključvarju bo vsakakor največ koristil Remec.

• Prihod sovravnika je rešil tudi nov problem — kdo bo igral — on, Arnejci ali Firč?

NAŠI KOTALKARJI EVROPSKI POTNIKI

V zadnjem mesecu so odšli na pot nekateri znani kotalkarji Ljubljane in Olimpije in sicer v Zahodno Nemčijo in Italijo. Tako so gostovali kotalkarji Ljubljane na revialnem nastopu v Münchenu, takoj za tem pa so potovali v Pesaro in S. Benedetto del Tronto v Italiji. Tudi člani Olimpije so bili v Nemčiji, kjer so se odlično izkazali Ladič Fedja, Spelca Možina in Lenca Savnikova. Tudi kritiki so izredno lepo ocenili nastop Jugoslovanov in zato nič čudnega, če so dobili ponovna vabila za nastope v teh dveh državah. To dokazuje, da ta šport lepo uspeva in se že vključuje v kvalitetno evropsko raven.

Na našem posnetku vidimo kotalkarje Ljubljane na gostovanju v S. Benedetto del Tronto. Od leve proti desni: Anči Dolenc, gostitelj iz Italije, Mitja Sketa, vodja in trenerka Nevenka Gala in Binca Kristan.

Prejšnji teden je bilo v Amsterdamu evropsko prvenstvo v veslanju. Prvenstvo je bila nekakšna generalna pred olimpijskim nastopom v Tokiu. Odveč bi bilo govoriti in popisovati borbe v posameznih disciplinah, nas tokrat bolj zanima posnetek osmerca. Kolikokrat imajo naši fotoreporterji velike težave pri svojem napornem delu in oko kritičnega bralca kaj hitro opazi mnoge pomanjkljivosti fotoaparata ali samega repoterja. No, v tem primeru boste verjetno vsi zadovoljni. Fotoreporter je posnel nemški osmerca na nekem treningu, in to s helikopterja. Mar ni vpadljiva skladnost veslačev in krogov, ki jih zapuščajo vesla. Na mednarodni razstavi športne fotografije je prav ta posnetek prejel posebno nagrado.

TUDI TRETJI VELIKAN ZAPUŠČA SMUČINO

Odslej Jernberg trgovec in pisatelj

Navada v svetu in pri nas je, da na osnovi različnih anket, mnenj strokovnjakov in sportnih novinarjev izbiramo najboljšega tekmovalca v posameznih sportnih zvrsteh. Medtem, ko je izbira o zares najboljšem pri nekaterih sportih lahko, je pri drugih zelo težavna, kajti več tekmovalcev je doseglo v svoji karijeri toliko dobrih rezultatov in zmag, da je vsak po svoje najboljši. No, taka je situacija tudi pri smučnem teku. Po mnenju absolutne večine, trije tekači na smučeh zaslužijo ta naslov. To so: nekdanji švedski kralj teka Morra Nisse — Nils Karlsson, ki je suvereno vladal v beli smučini v letih od 1948 do 1954, najboljši finski tekač, proslavljeni Veiko Hakulinen, ki je bil brez pravega tekmeča od 1952 do 1956

in najšli Sixten Jernberg, ki je pred nekaj dnevi sporočil švedski federaciji in novinarjem da dokončno zapuščata smučni tek.

Sisten, ki je letos na zimskih olimpijskih igrah kljub 35. letom premočno zmagal v smučnem maratonu, v teku na 50 km, je prišel svoje blestelo kariero 1954. leta, ko je na svetovnem prvenstvu v Falunu osvojil bronasto medaljo v teku na 30 km. To je bila odina velika prireditev, na kateri se je moral zadovoljiti le z bronastim odličjem. Na vseh kasnejših svetovnih prvenstvih in olimpijadi je bil vedno med zmagovalci. V Cortini 1956 je zmagal na 50 km, na svetovnem prvenstvu v Lahtiju je spet slavil zmagalo na 50 km in bil prav tako na zaslužnejši, da je štedna spet dobila priznanje in štati. V Squaw Valley je bil prvi na 30 km, v Zakopanah na 50 km in v Štati in kočno v Seefeldu spet v teku na 50 km, čeravno so ga strokovnjaki že odpisali. To so z njegove zmage na olimpijadih in svetovnih prvenstvih. Kolikokrat pa je Sixten zmagal še na velikih tradicionalnih tekmovanjih, na Saplavselku in Lahtiju, Holmenkoleu in drugod. Najbrž niti sam ne ve, koliko zmag je pobral. Zadnjikrat je nastopil in seveda tudi zmagal, letos 12. aprila na nekem

tekmovanju v daljni Laponiji in tako se je s poslednjo zmagalo poslovil od svoje ljubljene športne discipline, smučarskega teka v zares šampionskem slogu v slogu enega od treh velikov svetovnih smučarjev.

Ko je sporočil svojo odločitev o dokončnem prenehanju z aktivnim tekmovanjem je še povedal, da se bo posvetil več kot doslej svoji družini in svojih trgovini s športnimi potrebščinami. Povedal je tudi, da za trenerje pripravlja knjige o svojih izkušnjah na smučeh, ki jih bo v veliko pomoč pri njihovem nadalj-

nem delu. Zahvali se je tudi Športni zvezi Švedske, ki je njemu in njegovi soprugi Karin omogočila brezplačen ogled letnih olimpijskih iger v Tokiu. O ponudbi Smučarske zveze, da bi prevzel skrb za švedske reprezentante, ko se bodo pripravljali za svetovno prvenstvo v Oslu in rimske olimpijske igre v Grenobleu pa se še ni odločil.

Tako je torej tudi tretji velikan zapustil bel sport, toda razmeroma še mladi, a že proslavljeni finski tekač Mäntyranta obeta, da se bo omenjenim trem postavil ob ramo.

Talisman jo je prevaril! Naša reprezentantka s skoku v višino Olga Gere je naskakovala na zadnjem dvoboju Jugoslavija : Bolgarija v Ljubljani novo rekordno višino. Po običaju si je postavila k nogam talisman — pajac obličen v dres kričeh barv — v prepričanju, da ji bo prinesel serčo.

kor je znano, so moški in ženske Jugoslavije in Sovjetske zveze odigrali 4 tekme. Prireditvam je prisostvovalo okrog 3000 gledalcev, zlasti mladine in na mah je ta športna panoga postala najbolj popularna v našem turističnem mestu Jadrano. Takoj po veliki zmagi moških nad večkratnimi svetovnimi prvaki — o tem smo že poročali — so morali jugoslovanski igralci odgovarjati na številna vprašanja domačinov in tučev. Se najpomembnejši je bil reprezentant in član Fužnarja iz Raven Urnat, ki je prav na dan velike zmage slavil 23 letnico rojstva. Postal je velik ljubitelj duobrojske mladine. Tudi igralec Zivković je bil deležen lepega priznanja. Na tekmi s SZ je proslavil stoto tekmo v državnem dresu in izjavil: »Sodeloval sem na tekmi v Ljubljani, ko smo premagali slovite Sovjete s 3:2, danes pa spet s 3:0! Se najbolj pa so bili veseli domači športni funkcionarji, ki so ugotavljali,

da je s to tekmo poraslo zanimanje za odbojko.

Košarkarska zveza Jugoslavije je razvovala Bogdana Müllerja s prednostno igranje na 3 tekmeah zvezne lige. Müller je bil izključen na tekmi Zadar Olimpija in ga je delegat prijavil Tekmovalni komisiji. Ker Müller ob pravem času ni poslal potrebne izjave, ga je TEKZNJ avtomatično suspendiral brez olajševalnih okoliščin. Tako visoki član Olimpije letos ne bo več nastopal.

V SPODNJEM
KOTU...

Atletska zveza Jugoslavije je, kot kaže, zadovoljna z načinom propagiranja jugoslovanskih sportnih novinarjev. Tako nekako je izjavil generalni sekretar AZJ tov. Vuković po uspehu dvoboju z Bolgari. Ob tej priložnosti je omenjen atletski funkcionar izjavil, da atletska organizacija Jugoslavije s polnim razumevanjem spremlja delo novinarjev. V ta namen jim bo v znak priznanja omogočila — seveda ne vsem — ogled dveh velikih atletskih te-

kmovanj v tej sezoni. Plačala bo namreč vse stroške potovanja nekaterim jugoslovanskim sportnim novinarjem, med katerimi je tudi zastopnik našega Poleta. Poletovemu zastopniku bo AZJ plačala potne stroške na Balkanske igre v Bukaresti od 11. do 13. septembra in na atletski troboj Italija—Svica—Jugoslavija ki bo od 29. do 30. avgusta v Medeni.

Za tekme v odbojki je bilo te dni veliko zanimanje med domačini in turisti v Durovniku. Kar

AFRIKA - AMERIKA - AVSTRALIJA - EVROPA - AZIJA

ZA ZDA 27 OD 55 PLAVALNIH MEDALJ?

Letošnje plavalno prvenstvo ZDA v Los Altosu je naznanilo novo ero v svetovnem plavanju – ero skoraj nepozanih, vsaj za Evropo. V vrsti panog so bili v Los Altosu doseženi taki rezultati kot še na nobenem tekmovanju v zgodovini plavanja. Med glavne značilnosti bi veljalo prišteti zlasti neverjetne podvige »starega« Avstralcu Murraya Roseja, ki si hoče s silo priboriti vstop v avstralsko plavalno moštvo za Tokio, čeprav so ga že izločili, ker ga ni bilo na izbirnih tekmah pred meseci. Poplava svetovnih rekordov pri moških in ženskah, pravzaprav dekletcih, saj gre večinoma za plavalke stare krepko pod 18 let, in pa premoč enega samega kluba – Santa Clara, ki je močnejši od skoraj vseh reprezentanc sveta, sta nadaljnji dve značilnosti prvenstva. Sicer pa lahko kaj več povedo rezultati, ki jih posredujemo v nadaljevanju in razvrstitev najboljših na svetu po tekmi v Los Altosu.

Rezultati odprtega prvenstva ZDA: 100 m prosto Schollander 54.0, Hoag 54.5, Ilman 54.7, 200 m prosto 1:57.6 SR, Saari 2:00.1, Buckingham 2:01.5, 400 m prosto Schollander 4:12.7 SR, Rose (Avstral) 4:15.7, Nelson 4:13.3, 1500 m prosto Rose (Avstral) 17:01.8 SR, Wall 17:06.6, Krause 17:09.3, 100 m prsno Jastremski 1:10.2, Craig 1:10.2, 200 m prsno Craig 2:31.8, Jastremski 2:31.8, 100 m metuljček Richardson 57.5, Ilman 58.3, Holland 59.1, 200 m metuljček Robie 2:09.2, Richardson 2:11.5, 100 m hrbtno Mc Geagh 1:01.6, Bennett 1:02.0, 200 m hrbtno Bennett 2:15.7, Mc Geagh 2:16.5, Mader 2:16.5, 400 m mešano Roth 4:48.6 SR, Saari 4:49.8, Robie 4:55.8, 4 x 100 m prosto Santa Clara 3:39.4, 4 x 200 m prosto Santa Clara 8:09.1, 4 x 100 m mešano Verdugo Hills 4:03.8, ženske – 100 m prosto Stouder 1:00.4, Watson 1:00.7, Hallock 1:01.0, 400 m prosto

menofsky 4:41.7 SR, Randall 4:44.1, House 4:44.1, 1500 m prsno Kolb 1:19.0, 200 m prsno Kolb 2:49.8, Bancroft 2:53.3, 100 m metuljček Stouder 1:05.4, Arth 1:08.1, 200 m metuljček Stouder 2:26.4 SR, Pitt 2:30.8, 100 m hrbtno Ferguson 1:09.2, Duenkel 1:09.7, Weir 1:09.9, 200 m hrbtno

Ferguson 2:29.2, Duenkel 2:31.2, 400 m mešano De Varona 5:17.7, 4 x 100 m prosto Santa Clara 4:08.5 SR, 4 x 100 m mešano Santa Clara 4:40.3.

1, 2, 3, – NA SVETU

Svetovna trojka najboljših plavalcev po stanju z dne 5. avgusta pa so naslednje:

moški – 100 m prosto 54.0 Mc Gregor (VB) in Schollander (ZDA), 54.4 Gottvaes (Fr), 200 m prsno 1:57.6 Schollander (ZDA), 1:58.2 Klein (ZRN), 2:00.0 Windle (Avstral), 400 m prosto 4:12.7 Schollander (ZDA), 4:15.7 Rose (Avstral), 2:17.6 Windle (Avstral), 1500 m prosto 17:01.8 Rose (Avstral), 17:06.6 Wall (ZDA), 17:09.3 Krause (ZDA), 100 m prsno 1:07.4 Prokopenko (SZ), 1:07.6 O'Brien (Avstral), 1:08.1 Grossi (Ital), 200 m prsno 2:29.6 Prokopenko (SZ), 2:30.9 Tutakajev (SZ), 2:31.8 Craig in Jastremski (ZDA), 100 m metuljček 57.5 Richardson (ZDA), 58.1 Nicolao (Arg), 58.3 Ilman (ZDA), 200 m me-

šar 2:06.9 Berry (Avstral), 2:09.2 Robie (ZDA), 2:11.2 Kuzmin (SZ), 100 m hrbtno 1:01.6 Mc Geach (ZDA), 1:01.9 Rora (Ital) in Dietze (NDR), 200 m hrbtno 2:14.8 Fukushima (Jap), 2:15.5 Küppers (ZRN), 2:15.7 Bennett (ZDA), 400 m mešano 4:48.6 Roth (ZDA), 4:49.8 Saari (ZDA), 4:55.8 Robie (ZDA), 4 x 100 m prosto 3:39.4 (ZDA), 3:43.2 Sovjetska zveza, 3:44.6 Avstralija, 4 x 200 m prosto 8:09.1 ZDA, 8:15.5 Avstralija, 8:16.8 Francija, 4 x 100 mešano 4:02.8 Sovjetska zveza, 4:03.8 ZDA, 4:08.4 DR Nemčija;

ženske – 100 m prsno 58.9 Fraser (Avstral), 1:00.4 Stouder (ZDA), 1:00.7 Watson (ZDA), 400 m prosto 4:41.7 Ramenofsky (ZDA), 4:42.1 Stikles (ZDA), 4:43.6 Randall (ZDA), 100 m prsno 1:17.9 Kolb (ZDA), 1:19.0 Grimmer (NDR), 1:19.2 Hoffmann (ZRN), 200 m prsno 2:45.4 Prozamenivčikova (SZ), 2:46.9 Babanina (SZ) in Bimolt (Niz), 100 m metuljček 1:05.1 Kok (Niz), 1:05.4 Stouder (ZDA), 1:07.6 de Varona (ZDA), 200 m metuljček 2:26.4 Stouder (ZDA), 2:30.8 Pitt (ZDA), 2:31.0 Davis (ZDA), 100 m hrbtno 1:08.6 Caron (Fr), 1:09.2 Ferguson (ZDA), 1:09.4 Tanaka (Jap), 200 m hrbtno 2:29.0 de Varona, 2:29.2 Ferguson (ZDA), 2:29.6 Caron (Fr), 400 m mešano 5:16.5 de Varona (ZDA), 5:24.2 Haroun (ZDA), 5:26.1 Finneran (ZDA), 4 x 100 m prosto 4:08.5 ZDA, 4:10.6 Avstralija, 4:12.3 Nizozemska, 4 x 100 m mešano 4:38.1 ZDA, 4:40.1 Nizozemska, 4:43.4 V. Britanija.

ZA ZDA POLOVICO VSEH MEDALJ?

Ob koncu pa še pregled »teoretičnih« olimpijskih medalj po trenutnem stanju na svetovnih lestvicah:

	zlate	srebrne	bronaste	skupaj
ZDA	9	9	9	27
Avstralija	3	3	2	8
Sovjetska zveza	3	3	1	7
Nizozemska	1	2	1	4
Francija	1	—	2	3
Japonska	1	—	1	2
V. Britanija	1	—	1	2
Nemčija	—	1	1	2

Don Schollander (ZDA) je po nedavnem plavalnem prvenstvu ZDA v Los Altosu dvojni svetovni rekorder – na 200 in 400 m prosto. Mladi Amerikanec sodi med glavne olimpijske favorite na 400 m prosto, razen tega pa ni izključeno, da bo startal razen v štafeti 4 x 200 m prosto tudi še ali na 100 m ali na 1500 m prosto.

Pesti - vredne milijone 7

POZERUH NA SKRIVNEM TRENINGU

Takorekoč se je Gibbson boril 15 rund proti Dempseyju in celo zdržal, kar niso bile mačkine solze. Dempsey, sicer predvsem borec, se je izkazal kot tehnično dober boksar, saj je bil ob koncu borbe po točkah odločno boljši.

Amerika je torej vročično pričakovala borbo divjega bika Firpa z mljudožrecom iz Manasse Dempseyem. Firpo pa ni samo udarjal kot divji, ampak je tudi žrl kot divjak in newyorški časopisi so pričeli pisati, da pravzaprav ne trenira, ampak samo zre.

Tudi to je Tex izkoristil za novo pozitivno reklamno kampanjo. Firpa je odvedel iz taborišča za trening in razglasil, da se bo pripravil na skrivaj. Zanimanje je bilo ogromno in 14. septembra 1963 je kakih 82.000 ljudi romalo k Polo Groundu in plačalo 1,188.603 dolarje, da si pozneje ne bi očitali, da niso videli te borbe stoletja.

DESEKRAT NA TLEH V 200 SEKUNDAH

Ni jim bilo treba žalovati za denarjem. V 200 sekundah so videli kar 10 knock downov, kot pravijo boksarji, če

je eden od borcev na tleh in mu sodnik šteje. Videli so v kratkem času več, kot v katerikoli drugi borbi v vsej zgodovini boksa. Bili so priče kako so Firpa ogoljufali za naslov svetovnega prvaka, bili pa so tudi mnenja, da je stari svetovni prvak le tisti, ki ta naslov najbolj zasluži.

Od prvega udarca gonga je oil ring kot bojišče. Najprej je Firpo tako udaril Dempseyja v brado, da je bil ta takoj na tleh in je videl vse zvezde. Ves divji se je pobral in naskočil Argentince. V trenutku je bil ta na tleh. Komaj se je spravil na noge. ga je Dempsey zopet poslal na deske. To se je ponovilo sedemkrat.

Tedaj pa je bil na vrsti Angel Firpo. Dempseyja je menda videl samo se kot bik rdečo cunjjo in temu primerno mu je prislonil tak udarec v levo ramo, da je Dempseyja dvignilo od tal in je poletel čez vrvi iz ringa med gledalce. Z glavo je pristal na pisalnem stroju reporterja Arthurja Brisbaneja, ki je potem lahko napisal najboljšo zgodbo v svoji poklicni karieri.

Kac ki je za trenutek izgubil zavest in šele huronsko vpije 80.000 gledalcev ga je zopet spravilo k sebi. Ko je odprl oči, so mu novinarji pomagali nazaj v ring. Sodnik v ringu Gallagher je bil medtem že odigral čudno igro. Ni štel, ampak se je nekaj pregovarjal s Firpom tako, da je začel s štetjem šele po več kot 10 sekundah, ko bi pravzaprav moralo biti borbe že konec. Medtem so Dempseyja dvignili nazaj v ring in kot star maček ringa se je takoj oklenil nasprotnika in tako pričakal konec runde.

V silnem tršču gonga skoraj nihče ni slišal, razen Dempseyja, ki je imel uho tedaj le za ta zvok. V odmoru je prišel toliko k sebi, da mu je bilo več kot jasno, da mora borbo končati čimprej in je po nepotrebnem ne podaljševali niti za sekundo.

Na kratko - Na kratko - Na kratko - Na kratko -

V Španiji pritiskajo najmočnejši bi spreminila trenutno veljavne predpise tako o »uvozu« kakor šli klubi na nogometno zvezo, da tudi »izvozu« nogometišev, ki sta bila oba blokirana predvsem zaradi svetovnega prvenstva 1966. Glede na prakso v večini držav je pričakovati, da bodo na koncu vendar močnejši klubi od zveze.

Poljski skakalec v višino Edward Czernik je svoj državni rekord izboljšal na 2.20 m, kar je letos drugi najboljši rezultat na svetu.

Francoski olimpijski komite je pri mednarodnem olimpijskem komiteju vložil kandidaturu Pariza za organizacijo letnih olimpijskih iger 1972.

Rokoborska reprezentanca Turčije v prostem slogu je v Ankaru premagala ustrezno ekipo Sovjetske zveze z 11:3.

Na Švedskem bodo letos intenzivno nadaljevali poskusa ogrevanja nogometnih igrišč, da bi podaljšali sezono. V poštev pridejo trije načini ogrevanja nogometnega igrišča: s cevmi s topljo vodo pod igriščem, z električnim gretjem pravtako pod igriščem in s pokritjem celotnega igrišča in tribun.

Zmaga ni vedno najbolj koristna. O tem bi vedel marsikaj povedati nogometni brazilski enajstorice Tavisto, Osvaldo. Na neki tekmi je zaigral odlično, dosegel kar 5 golov in po tekmi so ga navdušeni gledalci skoraj zmečkali in moža so morali z zlomljeno čelustjo prepeljati v bolnišnico.

Svojevrsen rekord v zvestobi svojemu klubu je belgijski igralec, bivši reprezentant Vicky Mees. Od mladih nog (z 12 leti je prišel) pa do nedavna, ko je obesil nogomet na klin (star 37 let), je bil član enega samega kluba – FC Antwerpen, za katerega je odigral precej več kot 1000 tekem. Razen

tega je z 68 reprezentativnimi nastopi tudi rekorder v številu nastopov v državni reprezentanci Belgije.

V regionalni ligi Mid-Essex bo v prihodnji sezoni igralo tudi nogometno moštvo zapora Chelmsford. Kaznjenci bodo imeli celo prednost, vse tekme bodo igrali »doma« — za zidovi zapora.

Znani nogometni angleškega kluba Everton, Fred Pickering, si je za svoje na nogometnem igrišču prislužene denarce dal zgraditi lepo poletno hiško. Pobarvati jo je dal v barvah svojega kluba — rumeno. Toda ni se dolgo veselil. Neke noči so se k hišici priplazili pristaši konkurenčnega Liverpoola in jo krepko prebarvali, v barvah svojega kluba seveda — belo in rdečo.

Vrsta znanih evropskih alpskih smučarjev, med njimi Francoza Killy in Arpin ter Avstrajca Stiegler in Haasova, so prišli v Čile, kjer se bodo na terenih bodočega svetovnega prvenstva v Portillu, udeležili čilskega državnega prvenstva.

Na avtomobilski dirki za svetovno prvenstvo na Nürburgringu je zmagal Anglež Surtees na Ferrariju s povprečno hitrostjo 155.4 km na uro. V skupni oceni za prvenstvo vodi sedaj Hill z 32 točkami pred Clarkom 30 in Surteesom 19.

Nogometna reprezentanca Finske je v Helsinkih premagala enajstorico Švedske z 1:0 (0:0).

Zreb na sedežu Mednarodne nogometne zveze je razdelil moštva na olimpijskem turnirju v naslednje skupine: A — Nemčija, Iran, Mehika, Romunija, B — Jugoslavija, Severna Koreja, Madžarska, Maroko, C — CSSR, Južna Koreja, Brazilija, ZAR, D — Italija, Japonska, Argentina, Gana. Prvi dve ekipi iz vsake skupine se uvrstila v četrtfinale, kjer poteka tekmova-

nje po enojnem izločilnem sistemu. Ob neodločenem rezultatu v tej fazi tekmovanja se igra nadaljšek 2 x 15 minut, potem odloča zreb.

Pravo senzacijo v atletskem svetu je povzročil rekorderni met češkoslovaškega reprezentanta v disku Ludvika Daneka, ki je za 1.61 metra izboljšal svetovni rekord Amerikanca Oerterja na 64.55 m. Po prvih podrobnostih je bilo slišati, da rekord ne bo priznan, ker je bilo metalniče v Turnovu nepravilno, pozneje pa je atletska zveza CSSR objavila, da ni ovir za priznanje tega rekorda.

V finalu evropske cone Davisovega pokala je v Baastadu Švedska premagala Francijo s 4:1. V polfinalu ameriške cone pa je Avstralija v Mexico Cityju odpravila Mehiko z istim rezultatom.

Letošnje tekmovanje mladih teniških igralcev za pokal Galea je pripadlo moštvi Sovjetske zveze, ki je v finalu premagala CSSR s 3:2, z istim rezultatom pa je v borbi za tretje mesto Madžarska odpravila ZR Nemčijo.

Poljski tekač Witold Baran je na Britanskih igrah v Londonu zmagal v teku na 1 miljo in dosegel nov evropski rekord s časom 3:56.0.

Kot potencialni olimpijski favoriti v sprintu se je prijavil Venezolec Arguimeses Herrera, ki je pretekel 100 m v 10.1 in 200 m v 20.5.

Po prvem dnevu polfinalnega teniškega srečanja za Davisov pokal med Anglijo in Francijo v Bristolu je rezultat izenačen 1:1. Sangster je premagal Francoza Darthesa s 6:3, 10:8, in 13:11, Darmon pa Angleža Knighta z 0:6, 7:5, 6:2, 6:8 in 7:5.

Na hitrostnem tekmovanju smučarjev v Cerviniju je bil najhitrejši Italijan di Marco, ki je dosegel povprečno hitrost 167,441 km na uro.

II. ZVEZNA NOGOMETNA LIGA - II. ZVEZNA NOGOMETNA LIGA - II. ZVEZNA NOGOMETNA

Famos: Olimpija 0:6 (0:1)

Čelik: Maribor 1:0 (0:0)

HRASNICA, 9. avg. Ljubljanski drugoligaš je skupaj s Famosom iz Hrasnice otvoril letošnjo sezono v drugi zvezni nogometni ligi. Danes dopoldne sta se ti dve enajstorigi sestali v borbi za točke, vreme pa jima je bilo dokaj naklonjeno. V prvem polčasu so igrali v lepem sončnem, vendar ne preveč vročem vremenu, potem pa se je pooblačilo, tako da so bili pogoji za igro še boljši.

VSI ZADOVOLJNI Z VISOKIM REZULTATOM

Ze uvodoma lahko zapišemo da smo v telefonskem razgovoru s Hrasnico dobili vtis, da so vsi nogometaši in tehnično vodstvo Olimpije zelo zadovoljni z rezultatom današnjega prvega prvenstvenega srečanja. Zmaga je zaslužena in strah tehničnega vodstva, da bo oslabilo moštvo Olimpije prikazalo slabšo igro, ni bil osnovan. Igralci, ki niso bili v prvotni kombinaciji za nastop v prvem moštvo, so popolnoma opravičili zaupanje, saj so vsi zaigrali borbeno in tudi tehnično zadovoljivo.

Neprizadevane poškodbe so sicer moštvo Olimpije razredčile, niso pa v bistvu zmanjšale njegove moči. Hrasničani so se sicer bali Olimpije, vendar je še tik pred tekmo prevladoval zmerni optimizem med domačini. Famos je namreč v zadnji trening tekmi proti sarajevskemu prvotigašu Željezničarju zaigral odlično in domačini so pričakovali, da bodo s tako igro lahko nadigrali Ljubljane.

Prve minute so bile sicer enakovredne in njihovo mnenje, da Olimpija ni nepremagljiva, je bilo upravičeno. — Toda ...

ZACETEK ZA FAMOS

Prve minute so se odvijale v prid domačim nogometašem. Olimpija je imela sicer nekaj priložnosti, vendar so Ljubljanci grešili predvsem v tem, da hitra napadalec Frančeškin in Zagorc nista izkoristila te svoje velike prednosti. Prav zaradi hitrosti bi namreč z lahkoto prodirala mimo počasnih obrambnih igralcev Famosa.

Olimpija je v drugem delu igre to svojo prednost izkoristila in spremenil se je tudi rezultat.

IZREDEN PRODOR ZAGORCA

Zagorc, ki v začetku ni igral tako kot smo navajeni, je v 30. minuti le spravil na noge vse gledalce. V izrednem prodoru je vodil žogo z desne proti levi, prehitel dva branilca in z razdalje 16 m strahovito streljal — toda samo v vratnico.

IN VODSTVO 1:0

Samo nekaj minut pozneje je Zagorc ravnal bolj pametno. V 37. minuti je namreč pobežal po desni strani in nesebično (končno) podal v sredino prostemu Arslanagiću, ki je bil v odličnem položaju. Ni mu bilo težko plasirati žogo v mrežo — 1:0 v korist Olimpije.

IZREDNI TEMPO V DRUGEM POLČASU

Drugi del igre je Olimpija začela v neverjetnem tempu.

V naslednjem kolu bodo igrali

Split : Sloboda
BSK : Kladivar
Lokomotiva : Varteks
Olimpija : Borovo
Rudar : Famos
Istra : Šibenik
Maribor : Borac
Slavonija : Čelik

● **FAMOS:** Vidović, Garipović, Vuković, Djurić, Pintol, Slivić, Jelašković, Barišić, Dizdarević, Ibrahimović, Rešić.

● **OLIMPIJA:** Zabjek (Škulj), More, (Benčić), Dzorlev, Kulenović, Kokot, Srbu, Frančeškin, Nikolić, Zagorc, Arslanagić, Corn.

● **Strelci:** Arslanagić v 35. in 47., Kulenović v 49., Corn v 71., Zagorc v 81. in 84. minuti.

● **Sodnik:** Petrušić iz Splita.

Prve priložnosti so se vrstile v 46. minuti in v naslednji, se pravi 47. minuti je bilo že 2:0. Arslanagića, ki se je s solo prodorom bližal vratom FAMOS-a, ni mogel nihče več zaustaviti. 2:0 v korist Olimpije!

Komaj so domačini pričeli s sredine igrišča, že je bil tokrat Kulenović v protinapadu. Dvojna žoga in strahovit udarec — žoga je bila spet v mreži FAMOS-a 3:0 za Olimpijo.

TEMPO JE POPUSTIL

Pri rezultatu 3:0 so domačini popolnoma popustili, pa tudi Olimpija je bila zadovoljna z dosežanim razvojem dogodkov na igrišču — Aktivnost igralcev je prebudil sodnik Petrušić, ki je iz neznanih vzrokov dosodil enajstmetrovko proti Olimpiji. To je bila 69. minuta igre ...

ODLIČNI ZABJEK UJEL KAZENSKI STREL

Vratar Olimpije Zabjek je danes branil v velikem slogu. Nihče mu ni mogel do živega in tudi ko je sodnik Petrušić izredno 11-metrovko je bil Zabjek nepremagljiv. Strel z bele točke je ob-

tičal v njegovih rokah! Kot zanimivost pa naj povemo, da Zabjek zaradi poškodbe na nogi danes niti enkrat ni izkoristil svojega znanega udarca in je vse žoge degažiral le z roko. Prav zaradi tega ga je 10 minut pred koncem zamenjal mladi Škulj, ki je takoj po vstopu v igro nekajkrat odlično interveniral.

SE EN VAL NAPADOV OLIMPIJE IN 3 GOLI

Ko je sodnik Petrušić s svojo odločitvijo nekoliko razburil igralce, so se Ljubljanci spet spustili v akcije in uprizorili vrsto nevarnih napadov. Corn in Zagorc sta še trikrat potresla mrežo FAMOS-a in tako je bilo na koncu 6:0 v korist Olimpije. Zaključek tekme je potekel v mirnem vzdušju, saj so bili igralci obeh ekip nekoliko utrujeni, Ljubljanci pa zadovoljni z izidom prvega srečanja.

Moštvo Olimpije je danes v celoti dobro zaigralo, boljši od ostalih pa so bili Zabjek, Kokot in Kulenović. Sodnik Petrušić je razen nerazumljive 11-metrovke, zadovoljivo opravil svojo nalogo.

KLADIVAR: SLOBODA 1:1 (0:0)

Celje, 9. avg. — Dež, ki je začel padati že sinoči, je marsikaterega ljubitelja nogometne igre odvrnil od tega, da bi prišel danes na Glazijo. Mnogi so se zadržali doma in se zadovoljili z radijskim prenosom.

Gledalci so bučno pozdravili obe enajstorigi. Gostje so pritekli na igrišče v rdečih, domači pa v belih dresih. Začetek je pripadel Kladivarju in takoj je sledila nevarna akcija. Perc je prodrl po desnem krilu, vendar ga je zaustavila odlična obramba gostov. Kladivar ni spustil vajeti iz rok, nasprotno še z večjo vnmemo in trmoglavostjo je nadaljeval z začetno pobudo. Vsi napadaleci so se zagrizli v borbo za žogo, vendar kljub mnogim akcijam in smiselnim podajam ni prišlo do kakršnekolik spremembe v rezultatu. Zanimivo je, da so domači napadaleci odločno zaposlili celotno obrambo gostov. V drugi minuti so domačini prvič streljali kot, a brez uspeha. Dve minuti kasneje je imel Perc idealno priložnost, toda ostalo je brez zadetka. Prvi ostri strel na vrata Kladivarja je poslal Azlabagić. Domači vratar Cafuta je bil na mestu. V protinapadu je Hribernik poslal pravo bombo, tako da je Hajrović z največjo težavo zbloksal žogo v kot. Kladivar je ves čas držal pobudo v svojih rokah,

vendar zaključnih strelav ni bilo. V 10. min. je sledil napad Slobode. Mesaroš je poslal žogo z desnega krila na levo k Azlabagiću, ki je bil sicer povsem prost, vendar žoge ni ujel. Le nekaj minut pozneje smo videli lepo akcijo Devčić-Remete, ki jo je

prostorom. V drugem polčasu so nastale v obeh enajstorigah manjše spremembe. Pri Slobodi je Mesaroša zamenjal Pletić, domačega vratarja Cafuto pa mladi Kranjc. Ta del je bil dokaj zanimivejši od prvega; gosti so se odlikovali napad-

nik vendar sodnik ni reagiral. Komaj pet minut kasneje je Perc ostro streljal z desnega krila, Hajrović pa je žogo ukrotil. V naslednji minuti smo bili pričr najnevarnejši akciji Kladivarja. Devčić se je dokopal do žoge, lepo preigral obrambo gostov in ko je bil v idealnem položaju za dosego gola, ga je zrušil Šehić. Perc, kot izvajalec najstrožje kazni, je bil neusmiljen — 1:1.

IZREDNO NAVDUŠENJE GLEDALCEV po tem zadetku je povzročilo, da so se bolj podprli domače moštvo. Kladivarjevi napadi so se vrstili eden za drugim. Zal je bil v 79. min. Hribernik nekoliko sebičen in namesto podaje prostim soigralcem, se je odločil za strel od daleč. Res, močan strel, je šel mimo vratnice. Kladivar je le še enkrat napadel v tem obdobju premoči, naker so gostje izvedli protinapad, ki bi lahko odločil današnje srečanje. Najboljši napadalec gostov Zadel je iz šestih metrov ostro streljal in Kranjc ter Marinček sta s težavo rešila položaj. Kladivar je ponovno napadel. V svoje dobro so si njegovi napadaleci vpisali še dva lepa kosa, od katerih bi drugi v 85. min. skoraj povzročil spremembo rezultata. Hajrović pa je Devčića pravčasno onemogočil. Kljub vsemu temu spremembe rezultata nismo doživeli.

● **»KLADIVAR«:** Cafuta, Vodeb, Štajcer, Marinček, Ferme, Halilagić, Perc, Hribernik, Devčić, Remete, Binkovski.

● **»SLOBODA«:** Hajrović, Popović, Radović, Avdicević, Šehić, Demić, Mesaroš, Zadel, Jevremović, Gerun, Azabadić.

● **STRELCA:** Jevremović v 50. minuti za Slobodo in Perc v 58. minuti (11 m) za Kladivar.

● **SODNIKI:** Rukavina (Varaždin), stranska Ivanišević in Ledinec (oba iz Zagreba).

● **GLEDALCEV:** 2500

obramba gostov ustavila. Lepe akcije so se vrstile pred enim in drugim vrati, vendar gola ni bilo.

V 26. min. je bil Devčić sam pred vrati, vendar je šel njegov strel v kot. Kmalu je za tem so imeli gostje dve zreli priložnosti. Prvo je zadnji hip rešil Vodeb, drugo pa Marinček. Zadel je bil najboljši nevaren napadalec Slobode v prvem polčasu. Dva njegova strela je Cafuta s težavo odbil v kot. Sledila je serija napadov Kladivarja, vendar so se vse akcije ustavile pred kazenskim

Zenica, 9. avg. Letošnje gostovanje ni izneverilo pričakovanj. Srečanja Čelika in Maribora so bila že od nekdaj svojevrstna poslastica za ljubitelje ostrega in brezkompromisnega nogometa, igre z nenadnimi premiki, v korist enega ali drugega nasprotnika. Stadion na Blatuši je obiskalo tokrat okoli 4000 gledalcev, navijačev Čelika in tistih, ki jim je usoda drugoligaša iz mesta impozantne železarne deseta skrb. Zlasti po zaključku spomladanskega prvenstva, po odhodu Kašanina in Pavlinca, prav gotovo največje zvezde trdožive enajstorige, je zanimanje za nogomet v tem mestu več ko očitno padlo.

NEORGANIZIRANI VIJOLICASTI

Začetni udarec so imeli domačini, vendar je ugodna podaja Nikolić-Radičević končala v obrambi Maribora, toda Zeničani se s tem nikakor niso sprijaznili. Vse do 12. min. so igrali na polovici Maribora. Sele takrat je vijoličastim uspela lepa kombinacija. Čeh je zaposlil Markovića, ki se je nekaj časa poigral z branilci v belih dresih, podal do Pirca na skrajni desni strani, ta pa je žogo pred vratarjem udaril paralelno do Sovrovića. Sledil pa je le močan udarec mimo vratnice v out.

Takšnih napadov je bilo še več, vendar je očitno tudi to, da Zeničani nikakor niso popustili. Njihovi napadi so šli v več primerih do odličnega Nikolića, ki je podajal v sredino do Hasanice, mladi plavalci napadalec pa je neehno ogrožal Vabičeva vrata. Zabeležiti moramo tudi to, da je Čelik v obdobju prvega polčasa kar dvakrat zadel vratnico. Najprej je bil

to v 17. min. Nikolić, ki je zadel levo vratnico, nato pa je bil v 32. min v podobnem položaju Anović. Vabić je bil v tem trenutku pokrit, ležal je na tleh, branilci Maribora pa prav tako.

Največjo priložnost pa je imel Čelik razen tega še v 41. min., ko se je Hasanica sam znašel pred Vabičem, kjer mu je Grubišić nepričakovano prepuštil prsto pot. Vabić v tem položaju ni mogel ujeti žoge, ki je letela proti njegovemu svetišču, vendar je v zadnjem trenutku prihitel Jovanović, ki jo je izbil iz samih vrat.

● **ČELIK:** Vranješ, Teligović, Nikčević, Anović, Bilić, Draško, Lakatoš, Radičević, Hasanica, Lalić, Nikolić.

● **MARIBOR:** Vabić, Jovanović, Bolfek, Grubišić, Sizgoreo, Čeh, Marković, Prosen, Arnejčić, Sovrović (Kranjc), Pirc.

● **STRELEC:** Lakatoš v 47. min.

● **SODNIK:** Stermecki iz Zagreba.

● **STADION** na Blatuši. Vreme oblačno, teren dober za igro.

● **GLEDALCEV:** 4000

Obakrat je piskal offside, čeprav zlasti za Pirčevo priložnost v 89. min., torej tik pred koncem igre, to ne bi mogli zagotovo trdit.

Poglejmo, kako je bila zapечатena usoda Mariborčanov: v 47. min. je Nikolić dobil žogo nekako na robu 16-m prostora, podal jo je do Radičevića, ta pa jo je nesebično takoj podaljšal do Lakatoša. Vse tri podaje so bile izvedene nenavadno hitro, tako da je bila obramba Maribora dobesedno paralizirana. Grubišić, Vabić, Sizgoreo niso mogli preprečiti ničesar, ker so se znašli na tleh. Lakatoš je to spretno izkoristil in iz bližine dosegel zadetek in s tem prvi dve točki za Čelik.

LAKATOS 1:0

V drugem polčasu je sodnik Stermecki iz Zagreba nadaljeval z ostrim, toda korektnim sojenjem, s čimer je preprečil, da bi se igra nepričakovano izrodila. Večkrat je zapisal nekaj igralcev, med njimi tudi nekatere Mariborčane. Mariborčane pa je kljub temu oškodoval, saj jim je vrazveljavila dva zadetka.

KLADIVAR: SLOBODA 1:1 (0:0)

Res drži, da je Maribor skoraj nepričakovano pustil dve točki v Zenici, toda spomnimo se nekoliko nazaj: Čelik je bil za vijoličaste že od nekdaj trd oreh. Ne pomnimo, da so Mariborčani kdajkoli triumfirali v tem mestu. Nekateri so sicer mislili, da bo Kašaninova koncepcija tokrat zmedla njegove bivše varovance, ki jih on prav gotovo dobro pozna, toda med igralce Čelika je takoj po njegovem odhodu prišel nov strokovnjak Takač, ki je nedavno tega pripeljal Sutjesko v prvo zvezno ligo. Tako sta se »sešli« v tej tekmi dve popolnoma različni nogometni taktiki. Zanimivo ob vsem tem je le to, da niti ena niti druga ni prinesla preveč dobrega nogometa. Mariborčani se sicer lahko tolažijo z uteho, da igralci v vijoličastih dresih niso poslušali navodil trenerja in da bo v bodoče morda vseeno bolje.

JAUK

II. ZVEZNA NOGOMETNA LIGA

● **ZAHOD:** Čelik : Maribor 1:0 (0:0), Slavonija : Split 3:1 (2:0), Borac : Istra 1:1 (0:1), Šibenik : Rudar 2:0 (0:0), FAMOS : Olimpija 0:6 (0:1), Borovo : Lokomotiva 1:2 (1:2), Varteks : BSK 1:1 (1:0), Kladivar : Sloboda 1:1 (0:0).

● **VZHOD:** Priština : Novi Sad 0:2 (0:1), Pobeđa : Bor 2:1 (1:1), Mladost (Sp) : Radnički : Bor 2, Budućnost : Trepča 1:0, Voždovački (B) : Borac 0:2 (0:1), Željezničar (N) : Bačka 1:1 (0:1), Srem : Proleter 1:1 (1:0), Spartak prost.

NAŠ NOVINAR POROČA O TELESNI KULTURI V ILIRSKI BISTRICI

V OBČINI SAMO EN UČITELJ TELESNE VZGOJE

Občinska zveza za telesno kulturo, ki obstaja v Ilirski Bistrici že tretje leto, je zaradi pomanjkanja strokovnega kadra, žal, le administrativno telo. Z vse večjo telesnokulturno dejavnostjo občanov in precejšnjo aktivnostjo posameznih športnih panog, kakor tudi sedaj le občasno rekreativno dejavnostjo nekaterih sindikalnih podružnic pa se kaže vedno bolj občutno vse večja potreba po organizacijski in strokovni vlogi ObZTK. Ta združuje namreč že nad 1000 aktivnih članov, organizacij TVD Partizan Ilirska Bistrica, vključujoč vaška društva Podgrad, Knežaki in Jelšane ter bolj formalno še Kuteževo in Prem, strelsko družino »4. junij«, tabornike, planinsko društvo in Ljudsko tehniko. Načrtno in bolj smotno delo je zaslediti le pri PD, LT, tabornikih ter pri košarkarjih (KK Lesonit) in odbojkarjih (Partizan Jelšane). Vsa ostala aktivnost pa je le občasna. Zato bi ObZTK morala postati čimprej organizacijsko in strokovno telo, ki bi vodilo in usmerjalo vso dejavnost in to načrtno ter pogojem primerno. To tembolj, ker je tudi v klubih in društvih očitno pomanjkanje strokovnega kadra. Zato je želja vseh po profesionalnem kadru pri ObZTK povsem upravičena.

Spomladanski prvak I. republiške košarkarske lige — moštvo KK Lesonit. Štje od leve proti desni: Štemberger, Grlj, Kandare, Žnidaršič, Čošić, Ujčić, čepe: Prosen, Antonič, Rože, Lenarčič.

Razen kolesarjev in motoristov je primer sodelovanja košarkarjev oziroma patronata tovarne nad nekim športnim klubom prav gotovo eden izmed redkih, a primernih oblik pri nas. Zanimano nas, da nam kot predsednik kluba in uslužbenec Tovarne Lesonit poveste, kako ste rešili to vprašanje?

— Simpatizer košarkarjev sem že daljši čas, predsednik kluba pa šele leto dni. Rešitev združitve oziroma patronata sindikalne podružnice Tovarne Lesonit nad košarkarsko sekcijo TVD Partizan je bila povsem logična posledica napredka sekcije, ki se je s članskim moštvom uvrstila v prvo republiško ligo in vzporedno s tem seveda izredna priljubljenost same panoge med občani. Lahko rečem, da je košarka v našem mestu najbolj popularna in skratka športna zvrst številka 1. Obisk na vseh tekmah je v povprečju 700 gledalcev, kar je za to majhno mesto veliko. Z uvrstitvijo v I. republiško ligo TVD Partizan ni zmozel kriti sicer minimalnih, a večjih potrebnih stroškov tekmovanja in vzporedno širšega delovanja same sekcije. Sindikalna podružnica naše tovarne je ugodila prošnji košarkarjev, ki so se tako znašli v zelo težkem položaju ter prevzela patronat nad klubom oziroma sekcijo. Po svojih zmožnostih je sindikalna podružnica na eni strani nudila košarkarjem potrebno opremo in uredila igrišče ter jim tako omogočila nadaljnji razvoj, po drugi strani pa je klub prevzel ime tovarne — KK Lesonit, kar je za tovarno tudi primerna oblika reklame.

V čem je skrivnost sedanjih uspehov Vašega kluba?

— Z nedavno ureditvijo igrišča za večerne tekme, predvsem pa treninge, (nova razsvetljava in primerne sanitarije) in nabavo potrebne osnovne opreme se je dejavnost kluba izredno razširila. Klub pravi vodi redne treninge pionirjev (80 po številu), mladinskega moštva ter vzporedno vzgaja tudi prvič mlado žensko ekipo. Tako sistematično skrbimo za nov kader igralcev.

Prvo moštvo, ki je tudi pomlajeno, šteje sedaj 14 igralcev, jeseni pa se bosta vrnila iz JLA še dva standardna igralca Sušter in Žiberna. Zelo aktivni so tudi člani uprave kluba, ki šteje 7 ljudi in moram omeniti izredno požrtvovalno delo tov. Bogdana Valenčiča. Zanimivo je, da so v upravi kluba večinoma starejši ljudje, ki pa kažejo izredno zanimanje za to mlado športno panogo.

Ali bodo košarkarji KK Lesonit v primeru svoje prve zmage na republiškem prvenstvu sodelovali kot predstavnik Slovenije na kvalifikacijah za vstop v zvezno ligo in ali bi v primeru uvrstitve v zvezno ligo v tem tekmovanju tudi nastopali?

— Načelno smo sklenili, da bodo v primeru zmage v republiški ligi naši košarkarji sodelovali na kvalifikacijskem turnirju za vstop v zvezno ligo. Sa-

nimi panogami. Igrali smo predvsem nogomet, odbojko, namizni tenis in tudi rokomet. Najbolje smo se uveljavili v odbojki, kjer smo se vključili tudi v redno tekmovanje in se celo uvrstili v I. republiško ligo. Po dveh tekmah pa nam je zmanjkalo moči in sredstev ter smo zapustili ligo. Nato smo se seznanili in lotiti košarke. Po prvih neuspehih smo si leta 1958 priborili naslov prvaka Primorske in se po zmagi nad Koprom uvrstili tudi v II. republiško ligo. Po treh letih smo si nato priborili tudi vstop v I. republiško košarkarsko ligo. Trenutno smo na čelu lestvice in tako pred svojim največjim uspehom. Do zaključka tekmovanja je na sporedu še nekaj odločilnih srečanj, na katerih bomo morali opravičiti našo premoč, če bomo hoteli obdržati priborjeno si prednost ob prekinitvi iger.

RAZGOVOR S PREDSEDNIKOM KK LESONIT TOVARIŠEM BOGDANOM ING. BERNIKOM IN ENIM NAJSTAREJŠIM IGRALCEV MOŠTVA TOVARIŠEM EDOM LENARČIČEM

OD ODBOJKARJEV DO REPUBLIŠKIH PRVAKOV V KOŠARKI

mega turnirja zaradi izrednih stroškov, ki jih terjaja razpis, ne bi mogli prirediti. Razumljivo pa računamo na vso podporo in razumevanje košarkarske podzveze Postojna in republiške zveze v Ljubljani. Enako seveda tudi v primeru uvrstitve in sodelovanja v zvezni ligi. Zreb kvalifikacij je namreč za novega slovenskega prvaka izredno ugoden in morda bi tako lahko prišlo tudi do tega.

Tov. Lenarčič, vi ste eden izmed najstarejših igralcev košarke po stažu v moštvu KK Lesonit. Zanima nas, kdaj in kako ste pričeli s košarko v Ilirski Bistrici?

— S prvimi koraki na športnem polju smo pričeli na nekdanji gimnaziji v Ilirski Bistrici in sicer leta 1955. Vsa dejavnost je bila še neorganizirana in smo se ukvarjali z vsemi nam dostopnimi šport-

Kdo so bili vaši učitelji in kako sploh rešujete vprašanje trenerskega kadra?

— Prvih veččin smo se naučili sami. Z uvrstitvijo v republiško ligo smo nujno potrebovali trenerja. Vodil nas je ing. Bač (sedaj KK Branik), Wallas (sedaj KK Slovan) in igralec Olimpije Tine Logar. Pod njihovim vodstvom smo mnogo napredovali in se plod njihovega dela kaže prav sedaj. Trenutno je trener moštva nekdanji igralec Dimitrij Grlj, tehnični vodja pa je Tine Logar, ki trenira v Ljubljani tudi naše igralce-štolente. Sicer igralci članskega moštva vodimo treninge vseh ostalih ekip. Glede našega letošnjega uspeha članskega moštva menim, da je to odraz izkušenosti naših starejših igralcev in pa velika izekušenost moštev republiške lige.

Učitelj telesne vzgoje poučuje matematiko!

Občinska skupščina Ilirska Bistrica

pozdravlja in čestita vsem našim športnikom

V razgovoru s predsednikom ObZTK tov. Dragom Karolinom in predsednikom TVD Partizan tov. Dušanom Dujcem smo izvedeli še marsikaj zanimivega. Med drugim tudi o specifični usodi telesne kulture manjših krajev in občin. Tako o zavestnem odhajanju mladega kadra v druge kraje zaradi nadaljnega šolanja, o prekvalifikaciji dosedanjih delavcev telesne kulture zaradi boljših pogojev dela, o še nepravilnem vrednotenju telesne kulture sploh, predvsem pa o neprimernem delu telesnovzgojne dejavnosti na šolah, ki naj bi usmerjala doraščajočo mladino in skrbela za potrebno rekreacijo soloobveznih otrok. Namesto, da bi bile prav šole nositeljice telesnokulturne dejavnosti, je ta povsem zanemarjena. Vzrok temu je pomanjkanje potrebnih objektov, predvsem pa potrebnega učnega kadra telesne vzgoje. V Ilirski Bistrici je na primer na šoli, ki jo obiskuje 1200 učencev in učenec le en sam učitelj telesne vzgoje. Ta je v danih pogojih tudi povsem nemočan storiti karkoli za aktivnost SSD, za telesno-kulturno dejavnost izven okvira šole pa sploh nima več možnosti niti časa, kar je ob tako velikem številu učencev tudi povsem razumljivo. Na drugih šolah v občini o telesnokulturni dejavnosti in vzgoji sploh ne moremo govoriti. Aktivnost je kampanjska in le formalna, saj ima edino šola v Ilirski Bistrici primerno telovad-

nico in učitelja telesne vzgoje. Edini preostali učitelj telesne vzgoje v občini pa uči na šoli v Kuteževem matematiko! Sicer je žarišče vse telesnokulturne dejavnosti v občini TVD Partizan z v že uvedu omenjenimi vaškimi društvi, ki pa tudi nimajo potrebnih pogojev dela. Tako nima potrebne telovadnice, še manj pa potrebnega števila organizacijskega in strokovnega kadra. Uporabljajo le telovadnico šole, ki je že itak preobremenjena zaradi številnih koristnikov. Najmočnejše sekcije so košarka, balinanje in osnovna vadba v Ilirski Bistrici ter odbajka v Jelšanah. Načelno je izredno uspešno sodelovanje s pripadniki JLA, rav sedaj bo osnovana tudi rokometna sekcija v Ilirski Bistrici. Sindikalne podružnice posameznih podjetij in gospodarskih orga-

nizacij so aktivne predvsem v streljanju, balinanju in šahu. Sicer pa so še najbolj aktivni prav člani planinskega društva, Strelske družine, Taborniki in člani Ljudske tehnike. V tekmovanjih republiškega merila sodelujejo košarkarji (KK Lesonit — I. liga) in odbojkarja (Jelšane — II. liga). Pri občinski skupščini deluje še Svet za prosveto in telesno vzgojo. Iz njegovega sklada je namenjenih v letošnjem letu telesni kulturi 2,5 milijona dinarjev, od tega 100.000 dinarjev ObZTK za funkcionalne izdatke, ostale pa klubom in društvom za njihovo dejavnost. Ta sredstva so ob sami strukturi včlanjenih klubov in društev v ObZTK občutno preskromna. Iz teh skopih podatkov sledi, da morajo v občini rešiti predvsem kadrovske vprašanje, ki je

še bolj akutno od pomanjkanja objektov. Tako morajo predvsem pridobiti in stipendirati potrebno število učiteljev telesne vzgoje za potrebe šol. Po drugi strani pa preusmeriti delo ObZTK v organizacijsko in strokovno smer, čemur nujno sledi rešitev profesionalnega kadra Zveze, kar terjata specifična dejavnost telesne kulture v občini. Z razvojem in pridobitvijo potrebnega kadra bi bilo dosedanje delo, ki je bolj ali manj plod požrtvovalnosti le redkih posameznikov, lahko načrtno in res uspešno. Poleg tega bi se lahko razvile tudi popularne zimsko športne panoge na idealnih smučiščih na Svinščakih, kjer sta že dve planinski postajanki, a so sedaj edino le Taborniki sami v zadnji zimi priredili smučarski tečaj.

**KMETIJSKO INDUSTRIJSKI
KOMBINAT Ilirska Bistrica**

s svojimi ekonomskimi enotami:
tovarna organskih kislin Snežnik,
kmetijstvo
obrat transport
čestita vsem športnikom v naši občini.

I. ZVEZNA NOGOMETNA LIGA - I. ZVEZNA NOGOMETNA LIGA - I. ZVEZNA NOGOMETNA

VISOKA ZMAGA HAJDUKA

LIPOVNIK REKORDER PROGE

Dinamo : Sutjeska zvečer pod reflektorji — Novinec Zagreb preseneti Vojvodino — Partizan premagal Rijeko z autogolom — Slaba premiera Trešnjevke v Zagrebu

Hajduk : Beograd 3:1

SPLIT, 9. avg. Več kot 15.000 gledalcev je ob koncu tekme navdušeno pozdravilo zaslužen zmagovalec Hajduka. Domačini so zlasti v drugem delu zaigrali izredno lepo, predvsem pa učinkovito. Tako v začetku tekme sta obe moštvi »tipali« drug drugega, vendar brez učinka. V 16. minuti je Nadoveza le uspel z ostrim strelom premagati odličnega vratarja Miloradovića. V nadaljevanju so Splitčani zaigrali kot prerojeni. Beograd je igral »bunker«, toda iznajdljivi domači strelci so znali razbiti trdno steno. V času najhujšega pritisa je izkazal odlični vratar Miloradović, ki je pokazal odlične dovršenega vratarja. Najrazburljivejši trenutki so bili v 60. in 63. minuti, ko so skoraj vsi napadalci Hajduka streljali z vseh položajev, žoga pa se je odbijala od nog, od vratnice ali pa je postala plen odličnega vratarja. Do spremembe je prišlo šele v zadnjih minutah igre. V 48. minuti je Nadoveza z 12-m ostro streljal mimo vratarja, ki je stekel z vrat. Tretji gol pa je dosegel Aralica, ko se je prebil po krilu in streljal s težkega položaja. Verjetno je bil ta tretji gol pravzaprav avtogol Dakića.

Hajduk: Vukasović, Kuci, Zaja, Fulgozi, Pletikosić, Bego, Hlevnjak, Aralica, Anko-voić, Nadoveza, Perić.

Beograd: Miloradović, Milovanović, Gavrić, Marić, Kri-vočuća, Dakić, Samardžić, Milošević (Gugiet), Čolić, Banović, Skoblar.

Sodnik: Branko Tešanić iz Varaždina.

Partizan : Rijeka 1:0 (1:0)

BEOGRAD, 9. avgusta. Glede na to, da so imela najboljša jugoslovanska moštva zelo malo časa za priprave, lahko ocenimo nogometno tekmo med Partizanom in Rijeko z oceno zadovoljivo. Med tekmo je ves čas močno deževalo in spolzek teren je preprečeval kolikor toliko dobro zamišljene akcije nogometašev. Igralci Rijeke so imeli v začetku nekaj zelo lepih priložnosti za gol, posebno Lukarić v 3. minuti. Zoga je že šla mimo vratarja Soškića, vendar jo je reprezentančni vratar z največjim naporom le ujel. V 12. minuti je Lukarić v podobnem položaju kot prej streljal čez prazna vrata. Po teh napadih gostov so pobudo na igrišču prevzeli nogometaši Partizana in pred vrati Reke je bilo vedno več dramatičnih situacij. Kovačević je v 25. minuti zadel vratnico, v naslednjih 20 minutah pa je mladi vratar Rijeke Juršak ujel nekaj zelo nevarnih strelcov Galicia in Kovačevića. Edini gol tekme je Partizan dosegel v 35. minuti. Vislavski je z razdalje 20 m blago streljal, kakih 5 m pred vrati je žogo pri-

V naslednjem kolu bodo igrali

- Radnički : Hajduk
- Zagreb : Velež
- Vardar : Vojvodina
- Sarajevo : Željezničar
- Sutjeska : Trešnjevka
- Rijeka : Dinamo
- Crvena zvezda : Partizan
- Beograd : prost.

čkal srednji napadalec Rijeke Sangulin, ki pa jo je nespretno spravil v svojo mrežo. V drugem delu igre je bila tekma mnogo slabša, ker je zaradi slabega terena obema enajstoricama pošla sapa.

● **Partizan:** Soškić, Damjanović, Sombolac, Radović, Mihajlović, Miladinović, Vislavski, Kovačević, Vukelić, Galić, Pirmajer.

● **Rijeka:** Juršak, Milevoj, Lulić (Mugoša), Vranković, Šangulin, Radaković, Gulin, Tomljenović, Lukarić, Naimović, Vukoje.

● **Sodnik:** Varaždinec iz Zagreba.

Trešnjevka : Sarajevo 0:0

ZAGREB, 9. avgusta. Zagrebško občinstvo je mnogo več pričakovalo od srečanja med Trešnjevko in Sarajevom. Tekma se je končala brez golov — 0:0. V prvem polčasu sta obe moštvi igrali zelo lagodno. V enakovredni igri so bili Sarajevčani nekoliko tehnično boljši, vendar so bili pred vrati napadalca enega in drugega moštva popolnoma neučinkoviti. V prvem polčasu je imela Trešnjevka štiri zrele priložnosti za gol, vendar ni izkoristila niti ene. V vsej tekmi so imeli Sarajevčani eno samo priložnost. Ferhatović je bil sam pred vrati Trešnjevke, vendar je streljal mimo vratnice. V drugem polčasu so bili Zagrebčani v majhni premoči in v 60. minuti je Fazlagić rešil gol Sarajevčanom, ko je odbil žogo iz praznih vrat. Najboljši igralec te nezanimive igre je bil Ferhatović.

Trešnjevka: Ovcina, Granić, Kovač, Brnčić, Jukić, Garov, Jovkić, Radonjić, Brajač, Vučković, Bajšek.

Sarajevo: Siroč, Fazlagić, Vujić, Crnogorac, Biogradlić, Brkljača, Cerkić, Siljkut, Ferhatović, Musović (Senović), Blažević.

Sodnik: Jakše iz Ljubljane, gledalcev 8.000.

Velež : Radnički 1:1 (1:1)

MOSTAR, 9. avg. — Pred okoli 6000 gledalci se je izredno živahno srečanje I. kola končalo neodločeno. Priča-kovali smo, da oslabljeni Radnički ne bo kos doma vedno nevarnemu Veležu, vendar so dogodki na igrišču pokazali povsem drugače. Gostje so namreč silovito pričeli in že v 4. minuti povedli z 1:0. Odbito žogo od stativo je prestregel Mitić in le pol metro od gol črte neubranljivo streljal. Domačini so se znašli šele v 20. min., ko je Knežević prvič ostreje streljal na vrata gostov. V nadaljevanju so skušali domačini nadoknadi- ti zamujeno, vendar jim to ni povsem uspelo. Vratar gostov je bil namreč izredno razporejen in ubranil vse nevarne strele. Bolj ko se je bližal konec tekme, tem bolj je igral Velež. Končno so domačini v 37. min. iz gneče pred golom po iznajdljivem Kordiću le izenačili rezultat. Po tem голу je bilo srečanje do zaključka povsem enakovredno. Moštvi sta zaključili tekmo le z desetimi igralci. Domačin Alajbegović je moral zaradi poškodbe zapustiti igrišče, sodnik pa je izključil igralca gostov Ristića. — Tekmo je sodil dobro Zečević iz Beograda.

Velež: Dugalić, Slišković, Sešić, Selimotić, Handžić, Alajbegović, Barbarić, Džidić, Lazović (Oručević), Radiljevi, Kordić.

Radnički: Knežević, Jovanovski, Dimovski (Nikolić), Cekić, Ristić, Jocić, Maravić, Andjelković, Radivojević, Veljković, Mitić.

Vojvodina : Zagreb 0:0

NOVI SAD, 9. avg. — Novi liga se je predstavil v Novem Sadu pravzaprav s slabo igro. Da pa ne bi govorili samo o nekvolitnem nogometu s strani Zagreba, moramo poudariti, da je tudi Vojvodina razočarala 600 gledalcev. Sodnik Škorić iz Beograda je imel lahko delo, ker sta obe moštvi igrali športno in fair. Ves prvi polčas je padal hud dež in verjetno je

EVROPSKO PRVENSTVO V VESLANJU

8 sekund za zmagovalci

Nadajevanje s 1. strani 7. Svica, 8. Romunija, 9. Velika Britanija, 10. Madžarska. Skif (16 posadek) — V odsotnosti lanskega prvaka Kozaka (ČSSR), ki se ni v formi, ker je precej treninga zamudil zaradi nezgode, je dobil dvakratni olimpijski zmagovalec Ivanov (SZ) šesto progo (že tretjič zapored na tem prvenstvu zunanja proga za SZ!). To pa ga ni motilo, da ne bi s preračunano razdelitvijo sil zbral v zadnjih 300 m dovolj moči za fini-š, ki ga je zanesljivo pripeljal do četrtega naslova evropskega prvaka. 1. Sovjetska zveza (Ivanov) 7:05.19 — 2. Nizozemska (Groen) 7:08.35, 3. ZDA (Spero) 7:08.44, 4. Nova Zelandija, 5. Poljska, 6. Svica, 7. Nemčija, 8. Jugoslavija (Trlaja), 9. ČSSR, 10. Velika Britanija, 11. Norveška.

Dvojkina NDR od starta do cilja — Dvojka s krmarjem (14 posadek) — Precej smo pričakovali od našega zastopstva Guberina-Janušević, vendar sta po dobri vožnji v predtekmovanju, bila sta druga, v repešažu odstopila, ker je Guberini postalo slabo. Današnja finalna borba je bila v znaku odličnega veslanja tekmovalcev NDR iz Rostocka, ki si niso pustili odvzeti prvega mesta takorekoč od prvega do dvatisočega metra. 1. Nemčija (Gorny, Bergau, krmar Danilowski) 7:12:57 rekord proge, 2. Sovjetska zveza 7:18.90, 3. Poljska 7:20.89, 4. Nizozemska, 5. Danska, 6. Avstrija, 7. ZDA, 8. Bolgarija, 9. Svica, 10. Italija, 11. Finska, 12. Grčija. Za Nemčijo nastopajo na prvenstvu tekmovalci NDR in ZRN, določeni na izbirnih tekmah.

Četverec brez krmarja (15 posadek) — Veliki troboj med danskim veslačem kluba Kvik København, nemških Germanie Düsseldorf in sovjetskih Jalgrisa iz Vilne, se je končal v zadnjih metrih z zmagovalec Nemcev, medtem ko so sovjetski veslači izgubili tretje mesto pravtako neposredno pred ciljem. 1. Nemčija 6:15.10, 2. Danska 6:15.49,

spolzko igrišče, ki je bilo prekrito z vodo, oviralo obe moštvi, da bi prikazali lepši nogomet. Kljub temu pa lahko trdimo, da je neodločen rezultat za novince iz Zagreba dokaj lep uspeh.

● **Vojvodina:** Pantelić, Svinjarević, Vučinić, Sentin (Malešev), Sekereš, Neštikić, Takač, Radosav, Pavlič, Surdučki, Aleksić.

● **Zagreb:** Mišić, Galeković, Meštrovic, Suša, Stanišić, Aumiler, Kralj, Bubanj, Vaha, Dračić, Klobučar.

Železničar : Vardar 2:0 (2:0)

ZAGREB, 9. avg. Zaradi smrti Aleksandra Zavadskega bo tekma med Dinamom in novim ligašem Sutjesko šele danes zvečer pod reflektorji. V času našega poročanja tekma še ni končana.

Dinamo : Sutjeska zvečer

ZAGREB, 9. avg. Zaradi smrti Aleksandra Zavadskega bo tekma med Dinamom in novim ligašem Sutjesko šele danes zvečer pod reflektorji. V času našega poročanja tekma še ni končana.

3. Italija 6:17.33, 4. Sovjetska zveza, 5. Avstrija, 6. Nizozemska, 7. ZDA, 8. Belgija, 9. Velika Britanija, 10. Madžarska, 11. Romunija, 12. Svica.

Double Scull (12 posadek) — V predtekmovanju je dosegel domači čoln nov rekord proge s 6:31.53, v finalu pa sta najbolje startala veslača Sovjetske zveze (mimogrede — tudi v tej panogi ne nastopata lanska prvaka iz ČSSR). Turin in Dubrovski sta bila najhitrejša na 500, 1000 in 1500 m in nazadnje tudi na cilju z več kot dolžino čolna prednosti 1. Sovjetska zveza (Turin-Dubrovski) 6:28.90 rekord proge, 2. Velika Britanija 6:30.08, 3. Svica 6:31.60, 4. Nizozemska, 5. Nemčija, 6. Belgija, 7. Avstrija, 8. Danska, 9. Bolgarija, 10. Romunija, 11. Italija, 12. Nova Zelandija.

Osmerec (7 posadek) — Po rezultatih in prikazanem veslanju so bili pred finalom le trije favoriti za medalje: Nemčija s slavnim Ratzeburger RC (čas v predtekmovanju 6:02.69), Sovjetska zveza z Jalgrisom iz Vilne, zmagovalec Henleyske regate (čas v predtekmovanju 5:59.24) in Jugoslavija s svojo kombinirano olimpijsko posadko Bled — Mornar — kola, dvakratni zmagovalec Rotseeja (čas v repešažu 5:56.73). V mali jugoslovanski »koloniji« okoli Bosbaana se je napetost bližala vrhuncu, najbrž prav tako pri tistih, ki so v estem iz Amsterdama prislunili ob radijskih in televizijskih sprejemnikih. Velika generalka za Tokio in obenem prvo srečanje favoriziranih osmercev v letošnjem letu — doslej je »bežala« drug pred drugim. Startne pozicije so bile naslednje: 1. proga Nemčija, 2. Italija, 3. Sovjetska zveza, 4. Poljska, 5. Nizozemska, 6. Jugoslavija. Nekoliko nesrečen žreb, ker je pregled nad nasprotniki s šeste proge seveda slabši. Pred startom je prišlo do nepričakovanega zapleta — okvara na našem čolnu in zamuda približno 15 minut. Ko so krmarilo na našem osmercu popravi, ob primerni »živčni vojni« za naše posebej, za druge pa nekoliko manj, je

MARIBOR, 9. avg. — Po 7 letih so Mariborčani danes popoldne ponovno prisostvovali kvalitetnim cestnohitrošnim avto-moto dirkam. Najboljši slovenski dirkači so se pomerili v 3. dirki za republiško prvenstvo, kot gost pa je nastopil svetovno znani prikolničar ing. Snajder iz Zagreba, seveda izven konkurence. Žal je tekmovalnju botrovalo deževno vreme, tako da so morali tekmovalci na spolzki cesti prikazati res vse kar največ znajo.

Organizacija v rokah AMD Maribor je bila odlična, tako da nekaj lažjih padcev k sreči ni imelo resnejših posledic.

Na startu se je javilo okrog 70 tekmovalcev, manjkala sta le Mrzel in Leon Pintar, ki so vozili 2300 metrov dolg krog 5–10 krat. Tekmovalnju je prisostvovalo 15.000 gledalcev, ki so bili posebno navdušeni nad rekordnim dosežkom domačina Lipovnika v kategoriji do 500 ccm, kjer je prevozil krog v rekordni hitrosti 81.9 kilometra na uro. Zanimivo je, da je nastopil poškodovan in so ga takoj po dirki odpeljali v bolnišnico.

Rezultati: do 50 ccm: 1. Stefe (Kamnik) 15:39.1, 2. Kolnik (Koper) 15:50.0, 3. Seljak (Domžale), 4. Bolko (Ljubno), 5. Solnović (Gor. Radgona), do 125 ccm: 1. Breznik (Lj) 19:12.0, 2. Stefe 19:46.7, 3. Oblak (Lj), 4. Mladovan (NG), 5. Merhar (Lj), do 175 ccm: 1. Kokol (Mrb) 19:45.2, 2. Bizjič (Trb) 19:66.5, 3. Bernetič (Sežana), 4. Strum (Koper), 5. Medica (Ko), do 250 ccm: 1. Pintar (Kr) 22:19.3, 2. Kokalj (Mrb)

22:43.3, 3. Prstec (Mrb), 4. Arčan (Ce), 5. Čuden (Lj), do 500 ccm: 1. Breznik (Lj) 20:47.2, 2. Lipovnik (Mrb) 21:01.2, 3. Cimperman (Lj — Moste), 4. Prstec (Mrb), 5. Bokalj (Lj — M), avtomobili: 1. Stefe 18:07.2, 2. Oblak 19:43.2, 3. Svetlič (Lj), 4. Jelovčan (Lj), 5. Verbančič (Mrb), prikolice: 1. Berden (MS) 19:47.2, 2. Salobir (Ce) 19:51.3, 3. Jelen (Križevci) 20:07.0, izven konk. Snajder (Zgb) 18:42.0. PK

Rezultati — I. skupina: Maribor : Donawitz 3:1 (2:1), Maribor : Spartak Sokolovo 0:2 (0:1), Spartak Sokolovo : Donawitz 2:0 (1:0); II. skupina: Olimpija : Hertha 03 0:0, Olimpija : Vestfalen 0:0, Hertha : Vestfalen 3:2 (2:1).

Finale:

Spartak Sokolovo : Hertha 03 0:1 (0:1), Olimpija : Maribor 3:0 (1:0), Vestfalen : Donawitz 2:1 (1:0). Končni vrstni red: 1. Hertha 03, 2. Spartak Sokolovo, 3. Olimpija, 4. Maribor, 5. Vestfalen, 6. Donawitz. M. Lekše

sledil start. Naši fantje so bili po startu v četrti poziciji za Sovjetsko zvezo, Nemčijo in Italijo. Vrstni red najboljših čolnov se ni menjal, le da so Italijani pričeli popuščati pred silnim pritiskom obeh favoriziranih čolnov. Vnela sta se dva velika dvoboja — za prvo in za tretje mesto. Naši veslači so si minimalno prednost pred Italijani pridobili šele 300 m pred ciljem in to prednost so uspeli obdržati tudi do ciljne linije, kjer sta se malo prej v gigantski borbi razšla osmerca Nemčije in SZ. S prednostjo 11 stotink sekunde, to je manj kot pol metra, so bili Nemci prvi. Rezultati so vseskozi odlični, ne samo prvih dveh čolnov, ampak tudi našega. Točno 10 let po zadnji me-

SZ	3	2	—
Nemčija	3	2	—
Nizozemska	1	1	—
Danska	—	1	1
Vel. Britanija	—	1	—
Italija	—	—	2
Jugoslavija	—	—	1
ZDA	—	—	1
Poljska	—	—	1
Svica	—	—	1

LAHKO BI BILI ŠE BOLJŠI

Amsterdam, 9. avg. Letošnje evropsko prvenstvo v veslanju je bilo za nas pomembno, predvsem v zadnji točki. Le osmerek se je uvrstil v zaključni del tekmovanja. Vse ostale tri posadke niso uspeli v predtekmovanju.

Nestrno so pričakovali start edine naše posadke v finalu letošnjega evropskega prvenstva. Mimogrede povejmo, da je bil naš osmerek lani v Kopenhagnu četrti. Ko smo že pričakovali start osmercev, so sporočili po zvočnikih, da bo začetek starta pet minut pozneje. Takoj za tem smo zagledali našega krmarja, ki je v motornem čolnu zbrzel na cilj, tam, kjer so hangarji. Kmalu zatem so sporočili, da se je pokvarilo krmilo. Bili smo neprestano v strahu, da bodo naši veslači diskvalificirani, vendar so začetek ponovnega starta spet podaljšali. Končno se je motorni čoln s krmarjem pojavil v vodi in čez nekaj minut se je začel start najzanimivejše tekme letošnjega evropskega prvenstva.

Po današnjem evropskem prvenstvu, kjer je nastopilo 23 držav, so strokovnjaki spet prijeli v roke svinčnike in začeli računati, kdo je na prestolu evropskega veslanja. Če seštejemo medalje, nam ta rezultat ne pove odgovora na to vprašanje. Tako Sovjetska zveza kakor Nemčija sta osvojili po tri zlate in dve srebrni medalji. Veliko presenečenje pa so pripravili domači veslači z eno zlato in eno srebrno medaljo ter šestimi čolni v finalu.

Organizacija je bila odlična. Po tekmovanju je bil slovesen ceremonial in zaključek letošnjega prvenstva. Naslednje leto bo ta prireditev v Nemčiji v Duisburgu, čez tri leta 1967 pa v Vichyju v Franciji. Tudi Jugoslavija bo imela edinstveno priložnost leta 1966, ko bo na Bledu drugo svetovno prvenstvo.

MARJAN GOGALA

Naši atleti čez noč v evropski eliti

Špan, Lešek, Vazič in Stamejčičeva so tekmovalci »evropskega kova«
- Ekspresna organizacija tekmovanja z oceno odlično

Atletski dvoboj moških in ženskih reprezentanc Bolgarije in Jugoslavije preteklo nedeljo in ponedeljek je bil za vse, ki so spremljali prireditve, nepozabno doživetje. Razočaranje tekmovalcev, ki ga je povzročilo sobotno neurje, ni bilo tako veliko, da ne bi kljub slabim vtisom ob otvoritvi še videli priložnost za doseg odličnih rezultatov in seveda potrebnih norm za udeležbo na letošnjih olimpijskih igrah. Prav zaradi tega je bil dvoboj velika prireditve. Posebno uspešni so bili jugoslovanski reprezentanti, ki so v svojih prizadevanjih dosegli čim več, postavili kar 8 novih državnih rekordov, enega izenačili, medtem ko je to Bolgarija uspeła v 5 disciplinah. V povojni zgodovini jugoslovanske atletike je to drugi primer, da je na eni sami prireditvi uspelo postaviti tekmovalcem tako visoko število novih državnih rekordov.

Brez dvoma so največje presenečenje pripravili Špan v teku na 3000 m z ovirami, Lešek v skoku ob palici ter Vazič pri teku na 1500 m. Špan je z doseženim časom 8:35,3 trenutno tretji v Evropi in na svetu. Pred njim sta samo še Belgijec Roelants in Francoz Texerau. Lešek je s 4,91 trenutno s Čehom Jindro na 5. do 6. mestu v Evropi, Vazič, ki je zrušil stari Mugošin rekord, dosežen v Varšavi leta 1957, pa je s časom 3:41,0 na 6. do 7. mestu v Evropi. Džani Kovač si deli v teku na 400 m ovire s časom 51,1 9. do 11. mesto v Evropi, oba naša metalca krogla, ki sta dosegla boljši rezultat od prejšnjega rekorda v tej disciplini, pa sta se uspela plasirati v evropskem merilu na 9. mesto Barišič in 11. do 12. mesto Jocović.

Radoševićev rezultat v metu diska je poleg moške štafete 4 x 100 m, gledano z evropskim merilom, najboljši izmed vseh doseženih rekordnih rezultatov in najmanj pomemben, čeprav je naš rekorder to pot zopet premaknil svoj najboljši rezultat za 3 cm.

Pri ženah se je uvrstila med rekorderje dvoboja Gizela Farkaš, ki je žal nismo videli teči tudi na 800 m, saj smo tudi v tej disciplini pričakovali po vsem, kar je pokazala na troboju republik v Novem Sadu, na državnem prvenstvu v Sarajevu in v teku na 400 m, nov državni rekord. Z rezultatom 55,3 na 400 m pa se je uvrstila na 14. do 15. mesto v Evropi. Naša druga najbolj odlična zastopnica je bila Stamejčičeva, ki je v teku na 80 m ovire izenačila s časom 10,8 svoj državni rekord v tej disciplini in si deli še z 10 tekmovalkami 11. do 20. mesto v Evropi. Poleg rekorderjev pa moramo omeniti še vrsto drugih tekmovalcev in tekmovalk, ki so v srečanju z bolgarsko reprezentanco postavili svoje letošnje najboljše rezultate, nekateri pa celo osebne rekorde. Med njimi je še enkrat Stamejčičeva, ki je tudi to pot skočila v daljino čez 6 m, Lunčer-Sikovčeva, ki je bila le za desetinko sekunde slabša od svojega lastnega rekorda v teku na 200 m, Urbančičeva, ki je vrgla kopje kar za 2 m dlje od svojega osebnega rekorda. Odlični sta bili tudi Mrinjekova z osebnim rekordom v skoku v višino in Lubejeva z izenačenim svojim najboljšim rezultatom v teku 80 m ovire. Vse priznanje zasluži tudi naša druga predstavnica v teku na 800 m mladinka Petrovičeva, ki je z osebnim

rekordom 2:13,1 letos tretja v državi.

Med moškimi velja omeniti Miloševića v teku na 1500 m, Farčića v teku na 10.000 m in Karasija, ki je v teku na 200 m izenačil svoj osebni rekord. Tudi Bezjak in Račić sta postavila svoja najboljša rezultata, kar daje slutiti, da se bosta vendarle približala svojim najboljšim dosežkom sploh. Posebno presenečenje sta pripravila skakalca ob palici, Begović in Lukman, prvi izven konkurence, ki sta preskočila 7,70 oz. 4,60 m. Med velike dosežke dvoboja sodi tek Ljubljancana Cvara na 400 m ovire. Ta odlični tekač, ki je tekel izven konkurence, je dosegel s časom 52,5 drugi najboljši čas vseh časov v Jugoslaviji v tej disciplini.

Dvoboj je bil resnično velika prireditve, kot je, žal, najbrž ne bomo zlepa doživeli.

Poleg ocene rezultatov je potrebno oceniti tudi organizacijo tekmovanja. Kdor si je bil ogledal naprave na stadionu pred dežjem, je videl, da so organizatorji poskrbeli za tako organizacijo, da bi tekmovanje teklo točno po urniku in bi gledalci preko semaforjev lahko spremljali vsak posamezni met in skok. Vsak pa, ki je imel vpogled še v organizacijo prireditve je vedel, da so se organizatorji tokrat posebej potrudili, kar ni bilo lahko, saj je bilo od dneva, ko je bila prireditve dodeljena Ljubljani pa do prvega dne tekmovanja, za priprave na razpogo le 14 dni. Zvezni kapetan Ilić je v soboto, ko je moral organizator zaradi poplave na stezi in ostalih napravah, odgoditi dvoboj na naslednji dan, izjavil, da Centralni stadion še nikoli ni bil tako pripravljen za tako veliko prireditve kot tokrat in da mu

je zato žal, da je dež onemogočil tekmovanje po predvidenem programu. Čeprav ima Centralni stadion dobro drenažo, je sobotno neurje v taki meri onesposobilo naprave, da je direkcija tekmovanja naslednjega dne popoldne le z veliko prizadevnostjo znova usposobila stadion za tekmovanje. Kljub dežju tudi v nedeljo, se je tekmovanje odvijalo točno po urniku in je potekalo prav tako kot so si organizatorji zamišljali, zato seveda tudi v ponedeljek, ko so bili pogoji za tekmovanje normalni, ni moglo biti zastoja. Glede skoka ob palici, ki se je tudi to pot odvijal v svoji najbolj zanimivi fazi že v mraku, pa velja pripomniti, da bo potrebno s to disciplino dokler Centralni stadion v Ljubljani ne bo dobil razsvetljave, pričeti že uro prej kot ostale discipline drugega dne tekmovanja. Organizator dvoboja, še zlasti pa direkcija tekmovanja, zasluži za svoje prizadevanje vse priznanje.

Ob koncu dvoboja smo povprašali za oceno organizacije tudi tehničnega vodjo Bolgarov Jurukova, ki je izjavil, da po sobotnem neurju še daleč ni pričakoval, da bodo naprave še lahko prispevale h kvalitetnim dosežkom dvoboja, samo organizacijo pa je pohvalil kot eno najboljših, kar jih je doživel bodisi kot tekmovalce oz. vodja reprezentance.

Prvo letošnje srečanje z bolgarsko reprezentanco je za nami. Pred tekmovanjem smo več ali manj pričakovali zmago jugoslovanske moške in bolgarske ženske ekipe. V dvoboju pri moških, ki se je končal neodločeno, bi lahko zmagali, če bi nastopili kompletni, zmaga pri ženskah pa je prijetno presenečenje. Upajmo, da bodo uspehi naše reprezentance tudi na letošnjih Balkanskih igrah v Bukarešti od 11. do 13. septembra enakj ljubljanskim.

Lešek — pred rekordnim skokom

Rezultati drugega dne tekmovanja: moški — 400 m ovire 1. Kovač (J) 51,1 2. Tabakov (B) 53,5, 3. Gergov (B) 54,2, 4. Botič (J) 54,4, izven konkurence Cvar (J) 52,5, 200 m — 1. Valov (B) 21,4, 2. Gluhčev (N) 21,6, 3. Karasi (J) 21,6, 4. Pavlovič (J) 21,9, 800 m — 1. Rubežič (K) 1:53,8, 2. Kolčev (B) 1:53,9, 4. Florov (B) 1:54,3, 5. Grujić (J) 1:54,5, 5000 m — 1. Vazič (J) 14:16,6, 2. Šulev (B) 14:23,0, 3. Farčić (J) 14:31,6, 4. Angelov (B) 14:49,6, 3000 m zapreke — 1. Špan (J) 8:35,3, 2. Pečev (B) 8:55,2, 3. Todorov (B) 8:55,9, 4. Bogunović (L) 8:59,3, 4 x 400 m — Jugoslavija 3:14,1, Bolgarija 3:15,1, troskok — 1. Stojkovski (B) 15,81, 2. Gurgušinov (B) 15,74, 3. Jocić (J) 15,73, 4. Njaradž (J) 15,20, palica — 1. Lešek (J) 4,91, 2. Hlebarčev (B) 4,85, 3. Lukman (J) 4,60, 5. Hristov (B) 4,20, disk — 1. Radošević (J) 55,90, 2. Damjanov (B) 53,97, 3. Artarski (B) 53,43, 4. Rakić (J) 51,10, kladivo — 1. Krumov (B) 63,66, 2. Bezjak (J) 63,36, 3. Račić (J) 62,91, 4. Ivanov (B) 59,20, žene: 200 m — Lunčer-Sikovce 24,3, 2. Kolareva (B) 24,5, 3. Lubej (J) 24,8, 4. Kondeva (B) 25,7, 800 m — Rajkov (J) 2:12,1, 2. Petrovič (J) 2:13,1, 3. Mladenova (B) 2:23,6, 4. Lukova (B) 2:34,1, 4 x 100 m — Bolgarija 47,1, Jugoslavija 59,1, višina — Ger-Pulić (J) 170, 2. Mrinjek (J) 160,7, 3. Koleva (B) 155, Bandeva (B) 155, daljina — 1. Jorgova (B) 6,29, 2. Stamejčič (J) 6,07, 3. Lubej (J) 5,90, 4. Zafirova (B) 5,84, kopje — Urbančič (J) 48,02, 2. Arsova (B) 46,46, 3. Kacić (J) 45, 76, 4. Ivanova (B) 44,43.

Končno stanje točk v dvoboju — moški 104:104, žene — 65:50 za Jugoslavijo.

Z. Naprudnik

Špan je s časom 8:35,3 na 3000 m zapreke tretji na svetu

KORAK NAZAJ

Zivljenje napreduje in se razvija na vseh področjih, vendar očitno brez močnejšega vpliva na šahovsko organizacijo. Celotno bi lahko rekli, da gre mimo nje. Zakaj? Osrednja zveza je namreč v okviru sistema tekmovanja z člansko prvenstvo Jugoslavije degradirala republiška prvenstva kot važen vmesni člen, ki daje toliko in toliko udeležencev šampionata in se vrnila k stari, že preživeli, z nobenim ekonomskim in drugim zakonom utemeljeni obliki: državnim polfinalom, samo s to modifikacijo, da imajo zdaj mednarodni mojstri pravico do neposredne udeležbe na teh polfinalih.

Pustimo ob strani nelogičnost, da so se tako odločili pri posameznikih, vsem ko so pri ekipah še naprej obdržali prakso republiškega predstavnika in je morala, kot rec mo letos, ostati doma tudi tako odlična ekipa kot je Maribor, čeprav bi lahko ravnomo ob ramih z Novinarjem zelo uspešno »rovarila« na državnem prvenstvu. Zares nerazumljiva dvojnost meril!

Poglejmo raje posledice novega (v resnici obnovljenega) sklepa, ki spreminja republiška prvenstva v rang državnih četrtfinalov. Utemelji-

tev zanj je bila skrb za kvaliteto, češ, da se včasih prebijajo naprej, na šampionat, igralci, ki tjakaj ne sodijo, namesto, da bi jih še pred šampionatom vrgli na kvaliteto, beri polfinalno rešeto, medtem ko morajo drugi, baje bolj, biti samo med gledalci. V tej skrbi so se odločili še za privilegij mednarodnim mojstrom, ki zadnja leta niso ravno briljirali v republiških konkurencah in največkrat gledali igralcem z manj slavimi naslovi v hrbet, razen tega pa nas tudi v mednarodnem merilu v glavnem niso posebno razveseljevali. Torej sankcija naslovu (čas komur čast!), toda ne dejanski igri, ki je edina lahko merilo. Potem pa je tu še ena nevarna, sicer prikrita postavka, ki smo jo slišali že pred leti: petnajsti igralec v Srbiji je močnejši kot v Črni gori. Morda je to res, morda pa tudi ne. Toda to ni bistveno, marveč nekaj drugega: prvak Orne gore na državnem prvenstvu je stimulacija za razvoj šaha v manj razviti republikah, vsem ko ta petnajsti ne pomeni v mednarodni areni kot predstavnik Jugoslavije skoraj nič, kvečjemu da pribori našemu šahu še kako sramoto več. Torej

ŠAHOVSKI KOMENTAR

ni vselej vse. zlabo kar se sveti.

In če naredimo zdaj še korak naprej v slovenske šahovske razmere, potem bomo ugotovili tole: Če je doslej obstajalo določeno zanimanje za republiško prvenstvo, pa bo tega v prihodnje bržkone precej manj. Kdo pa se bo prebijal prek okraja, republike in polfinala do šampionata Jugoslavije? Ob tem, da pomeni to najbrž toliko in toliko sredstev več, je tu še zlasti važen, sploh odločujoč faktor — čas. Tega časa pa slovenski šahisti nimajo.

RAZGOVOR Z ATLETSKIM STROKOVNJAKOM

SLABI POGOJI ZA VADBO V KRANJU

V petek 7. t. m. je v Kranju končala z delom jugoslovanska mladinska atletska šola. V gorenjski metropoli je bilo zbranih več kot 120 mladih atletov iz vse države, ki so se na novem Centralnem stadionu 10 dni pripravljali za nastope mladinske državne reprezentance v prihodnjih tednih. Ob odhodu iz Kranja nam je sekretar strokovnega odbora Atletske zveze Jugoslavije tov. Jovančič odgovoril na nekaj vprašanj.

Ali zadovoljni odhajate iz Kranja?

Ce hočem biti povsem odkrit, se ne morem o vsem pohvalno izraziti. Z upravo Zavoda za vzdrževanje telesnokulturnih objektov smo sklenili pravočasno pogodbo, vendar nam žal niso nudili tega, kar smo se dogovorili in zapisali v pogodbi. Tako smo pri vadbi imeli precejšnje težave.

Kakšen je bil uspeh te šole?

— V Kranju so bili zbrani tudi vsi najboljši trenerji za posamez-

ne discipline, ki so se zelo potrudili in sem prepričan, da so se mladinci vrnili v svoje klube s precejšnjim znanjem, predvsem pa s pridobitvami nove tehnike treniranja posameznih disciplin.

Kje bo prihodnje leto enaka šola atletov?

— Računali smo, da bi bila šola vsako leto v Kranju, kjer je klima za atlete najbolj ugodna. Po letošnjih slabih izkušnjah bomo morali žal dobro premisliti, če jo bomo v prihodnje še lahko priredili v Kranju. S to šolo smo v Kranju hkrati želeli tudi popularizirati atletiko, da bi Kranj postal sčasoma tudi močan atletski center kot je to danes na primer Celje. Kot že omenjeno, pa smo imeli bolj slabe pogoje za vadbo prav po krivdi Zavoda za vzdrževanje telesnokulturnih objektov. Moja osebna želja je, da bi bila šola mladih atletov tudi v prihodnjem letu v Kranju, toda ob bolj-ših pogojih kot je to bilo letos.